

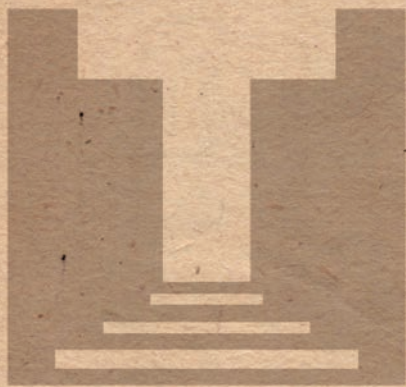
VATAN PARTİSİ

TÜZÜĞÜ

PROGRAMI

TÜSTAV
TARİHÇESİ

İSTANBUL
1975

TÜSTAV

VATAN PARTİSİ

TÜZÜĞÜ
PROGRAMI
TARİHÇESİ

TÜSTAV

TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI

Divanyolu - Ticarethane Çıkmaı Bozkurt Han 25/3
SULTANAHMET — İST.

TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI : 51

Kurucusu :

Dr. HİKMET KIVILCIMLI

Sorumlu Yönetmen :

Ayberk ÇÖLÖK

Dizgi :

Faik Turgut Matbaası

Baskı :

Bahar Matbaası

Baskı Tarihi :

Ocak - 1975

VATAN PARTİSİ ANATÜZÜĞÜ

Birinci Madde — «VATAN PARTİSİ» adlı siyasi kurulun merkezi İSTANBUL'dur.

2 — **GAYE** ve **KONU** : Kişicil veya Oligarşik nüfuz yerine mutlak surette kanun yolu ile :

a —) Devleti Halktan üstün değil, **Halkı Devletten üstün** tutan **gerçek** hürriyeti fiilen kurmak ve antidemokratik kanunları ayıklamak.

b —) **Müzmin işsizlik** ile azgın hayat **pahası** kanser haline gelmiştir. Bunları köklerinden kazımak için, ikinci bir **Kuvayimilliyeye** seferberliği gerektir. Bu iktisadi seferberliğimizi, atom dahil en son sistem **ağır sanayi** temeline dayandırmak.

c —) Milli üretim mücadelemizin para **maddesini**, -ne sadakayla, ne zorla- ancak **UCUZ DEVLET** ve **BİLİNÇLİ TİCARET** yolu ile sağlamak.

d —) Bu mübarek iktisadi Kuvâyimilliyeye Seferberliğimizin güdücü **ruhunu** (başta işçi sınıfımız gelmek üzere) cahil-alim, köylü-şehirli.. bütün değer yaratan iyi niyetli vatandaşların, **tamamiyle**

aşağıdan gelme ve tamamiyle serbest (TEŞEBBÜS+TEŞKİLÂT+KONTROL)'lerinde bulmak; ve bu emelle, bütün organlarda bilfiil üretmenleri çoğunlukta görmek, yarımız olan kadını ön safta bulmak, gençliğe sonsuz inanmak.

Ü Y E L İ K

3 — ÜYE OLMAK :

a —) Siyasi Partiler Kanununa uygun, 18 yaşını bitirmiş, medeni haklı TC vatandaşı olmak ve Birinci Kuvâymilliyeciliğimizin yeminini içmek :

«Vatan ve milletin mutluluğuna ve esenliğine, milletin şartsız kayıtsız hakmiyetine aykırı bir gaye gütmeyeceğime ve Cumhuriyet esaslarına sadakatten ayrılmayacağıma namusum üzerine söz veririm.»

b —) Parti gaye ve programını benimseyip yaymak ve Parti yasasına uymak.

c —) Safi kazançta göre ayda 1 lira ile 100 lira arasında aidat ödemek. (Finans Divânı işsizlerden aidat almayabilir.)

d —) Parti organlarından birinde fiilen çalışıp, toplantılara muntazam gelmek. (Üst üste üç toplantıya ve yılda topyekün beş toplantıya gelmeyen, çekilmiş sayılır.)

4 — PARTİYE GİRME ÇIKMA ŞARTLARI :

a —) 1 yıldan beri Partili iki üyenin tavsiyesi ile, parti organlarının tasvibi ve merkezce tescilli yapılan vatandaş üye olur. (Birinci Kongreye kadar tavsiyeyi kurucu üyeler yaparlar.)

b —) Parti üyesi yer değiştirirken, bulunduğu organdan belge alır ve gittiği yer organına katılır.

c —) Partiden çıkmak serbesttir. Kendi çıkan bir hak arıyamaz.

d —) Partiden çıkarma yetkisi Merkez Haysiyet Divânına düşer. Çıkarılan kimse, ancak ileri ki Kongreye başvurabilir. (Otomatikman partiden atılanlar şahsan Kongreye başvuramazlar.)

5 — **PARTİ DİSİPLİNİNİN ÖZÜ:** Hür teşebbüs kabiliyeti (inisiyativ) dir.

a —) Bütün organların toplantılarında, her üyenin **eleştiri hakkı sınırsız** ve seçimlerde **oy hakkı mutlak surette bir** tektir.

b —) **Yetki ve sorumluluk** kendiliğinden veya kuru kıdemle alınmaz. Yalnız ve ancak, yaratıcı (**Bilgi+Tecrübe+Enerji**)'ye, lâkin, daima bir **kararla verilir** ve gene bir **kararla geri alınır**. Hiçbir görev, hiç bir partiliye **kişicil** hiç bir imtiyaz bağışlamaz. Partinin en alt kademe üyeliği işi, en şerefli faaliyettir. Mertebeler zincirinde en son hal-ka Genel Başkan'dır.

c —) Tartışmalar, istisnasız, **organlar içinde**, program ve gündeme göre, soyut ve genel değil, elle tutulur, her yanı belirtilmiş, şahsiyata ve hissiyata kaçmaz **Prensip ve Fikirler** etrafında, yıkıcı değil **yapıcı** şekilde olur.

d —) Her tartışma: Nutuk çekmek ve lâfi uzatmak için değil, daima **pratik** ve ilerletici bir karara varmak için yapılır. Her karar bir organın eseridir ve o organın bölgesine giren bütün üyeler için parti emri olur.

6 — **PARTİDEN ÇIKARILMA**'yı gerektiren başlıca disiplinsizlik unsurları şunlardır :

a —) **Kariyerizm** (mevki hırsı ve gururu) gütmek.

b —) Eleştirisini organ içinde yapmak yiğitliğini göstermemek ve organlar dışında korkakça dedikodularla soysuzlaşmak.

c —) Organların çoğunlukla aldıkları **kararlara uymamak**.

d —) Parti programı ve yasasına aykırı veya gizli söz ve harekette bulunmak. (Herhangi bir gizliliğe ve tahrike kayan üye, otomatikman Parti dışında kalır ve İl Yönetim Kurulu bu ihracı karara bağlar.)

TEMSİLCİLER ve MAHALLİ KONGRELER

7 — TEMSİLCİLİKLER ve KONGRELER :

a —) TEMSİLCİLİK, partinin temel taşıdır. Küçük bir parti örneği halinde işler. Her köy ve muhtarlıktaki partililer bir yıl süreli Parti Temsilcisiyle Yedeğini seçerler. Parti Temsilcileri: Her şehir, kasaba, köy, işletme ve ilh. gibi vatandaş topluluğunun bulunduğu yerlerde Parti işlerini yürütürler.

b —) İL ve İLÇE KONGRELERİ: Her yılın Eylül ve Kasım ayları arasında, birbirlerini tamamlayacak sıra ile toplanır. İlçe Kongrelerine üyelerinin hepsi katılarak İl Kongresi için 5'te bir delege seçer. İl Kongrelerine katılanların yarısı Büyük Kongreye asli, yarısı yedek delege seçilir. Ancak; Kanun gereğince: İlçe delegeleri 600'ü, seçilmiş il delegeleri 1000'i, seçilmiş Büyük Kongre delegeleri 1200'ü aşamaz. Her ilin partili TBMM Üyeleri, İl Yönetim Kurulu ile İl Haysiyet Divanı, başkan ve üyeleri O il kongresinin asli delegesidir.

c —) KONGRE GÖRÜŞMELERİ : Her Kongre, programı, yasa maddelerini, Büyük Kongre ve Merkez Kurulu kararlarını gözönünde tutarak, böl-

gesinin bütün dâvâlarına çözüm yolları bulur. Kararlarını en kısa zamanda Merkeze bildirir. Kongreler arasında Yönetim Kurulları ayda bir'den az olmamak üzere, üyelerle sıkı temas, sohbet, görüşme ve danışma konferansları tertipler.

d —) YÖNETİM KURULLARI: Her Mahalli Kongre, en çok ilçede 9, ilde 11 üyelik Yönetim Kurulunu, 3 kişilik yedeğini ve Başkanı seçer. Her Kurul, ayrıca, kendi içinden bir veznedar, bir muhasip seçerek gereken iş bölümünü yapar. En az haftada bir toplanır. Başkan, gerektiğinde yedekleri göreve çağırır.

e —) İL HAYSİYET DİVÂNI : İl Kongrelerince iki yıl için seçilmiş 3 asil, 3 yedek üyeden kurulur. Partili kişilerle organlar arasındaki anlaşmazlıkları inceler. Öğüt ve paylama cezaları verir. Uzaklaştırma ve Partiden çıkarma istemlerini Merkez Haysiyet Divânına gönderir.

TÜSTAV BÜYÜK KONGRELER

8 — BÜYÜK KONGRENİN KURULUŞU :

a —) Genel Kurul toplantısı olan Büyük

Kongre, Partinin en yüce yetkili organıdır. 2 yılda bir toplanır. Her gelecek toplantının gününü ve ye-

rini kendisi kararlaştırır. Sebepler mücbirse, Başkanlık Divânı Kongre Kararlarının ruhuna uygun, teknik değişiklikler yapabilir.

b —) BÜYÜK KONGREYE KATILACAKLAR: Üye delegeleri, Merkez Yönetim Kurulu ve Merkez Haysiyet Divânı üyeleri, Partili Bakanlar ve TBMM üyeleri, asli delegedir. Partililer, Halk, İşçi Sendikalarının ve Demokratik Kuruluşların Temsilcileri gözlemci üye olur.

c —) OLAĞANÜSTÜ BÜYÜK KONGRE: Merkez Yönetim Kurulunun kararı veya 5'te bir Büyük Kongre delegesinin yazılı dileğiyle toplanır. Yalnız hedef tutulan belli konuları ele alır. Seçim yapmaz.

d —) Büyük Kongrenin yeri, günü, saati ve gündemi en az üç gün önce hükümete bildirilerek iki gazete ile yayınlanır. Kongre Edebiyatı, en az bir ay önce (Olağanüstü Büyük Kongrede iki hafta önce) görüşülmek üzere alt organlara sunulur. Büyük Kongrenin geri bırakılması bir defa olur. Yeni toplantının gecikme sebepleriyle birlikte, kanuni bildirim ve yayımı yapılır.

9 — BÜYÜK KONGRENİN İŞLEYİŞİ :

a —) Büyük Kongre Genel Başkanın nutkuy-
la açılır.

b —) Çoğunluk varsa, Kongre için bir başkan, bir vekili ve kâtipler seçilir. Bu kurul, tutanakları, saklanmak üzere imzalar.

c —) Gündemde mevcut ve 20'de bir üyenin dileği, yahut çoğunluğun kararı ile gündeme alınmış bütün Parti, memleket, dünya konuları görüşülür. Hesaplar incelenir. Bütçe tastik olunur. Program ve Anatüzük değişikliği, Merkez Yönetim Kurulu Kararı ile, yahut iki il kongresinin üç ay önceden yazılı isteği ile gündeme girer. 3'te 2 çoğunlukla kabul edilir. Büyük Kongre kararları, gelecek Büyük Kongreye kadar Partinin değişmez prensipleridir.

d —) Büyük Kongre: Genel Başkanı, Genel Sekreteri, 19 kişilik Merkez Yönetim Kurulu ile 3 kişilik yedeğini, 7 kişilik Merkez Haysiyet Divânı ile 3 kişilik yedeğini seçer. Merkez Yönetim Kurulunun kimlikleri ile Anatüzük değişimleri bir hafta içinde resmi makamlara bildirilir.

TÜSTAV

MERKEZ

10 — MERKEZ YÖNETİM KURULU :

a —) İş bölümü: Merkez Kurulu, Genel Başkanın yahut vekil edeceği Genel Sekreterin, yahut bir Merkez üyesinin başkanlığında toplanır.

Bir sekreter iki üyeden derleşik üçer kişilik yedi divân seçer.

b —) **Başkanlık Divânı**: Genel Başkanla Genel Sekreterin katıldıkları, genel yönetim, yürütüm ve uyum organıdır. Partinin bütün organlarını birer aylık tam yetki ile kontrol ve sevkeder. Genel Başkan kanalıyla, daimi toplantı halinde sayılır. Gerektiğinde Merkez Yönetim Kurulu ve Merkez Haysiyet Divânı yedeklerini göreve çağırır.

c —) **Organlar divânı, Kültür divânı, Finans divânı, İşçi Kuruluşları divânı, Aydın, Köylü, Esnaf Kuruluşları divânı, Kadın, Çocuk ve Gençlik divânı**.. En az haftada bir toplanırlar. Sekreterlerinin başkanlığı altında, isimlerinin anlattığı konuları ele alıp yürütürler. Münasebetleri, Başkanlık Divânı kanalından geçer.

d —) **Merkez Toplantısı**: Merkez Yönetim Kurulu en az ayda bir genel toplantı yaparak, Başkanlık Divânının ve Merkezin çalışmalarını gözden geçirip, yeni direktifler verir.

Başkanlık Divânı lüzum gördükçe veya Merkez Kurulu çoğunluğu yazı ile diledikçe, Merkez Toplantısı Genel Başkan tarafından çağırılır.

11 — MERKEZ HAYSİYET DİVÂNI :

a —) Partili kişilerle organlar arasındaki anlaşmazlıkları inceler.

b —) Partinin bütün hesap işlerini dilediği zaman, en az yılda iki defa gözden geçirir.

c —) Disiplinsizlik hallerinde, öğüt, paylama, uzaklaştırma ve partiden çıkarma cezalarını verir.

12 — GENEL BAŞKAN ve GENEL SEKRETER :

a —) Genel Başkan bizzat veya Vekili vasıtasıyla, Merkez Kurulunu ve Başkanlık Divânını toplayarak başkanlık eder.

b —) Hükümet, başka parti ve merasimler önünde Partiyi temsil eder.

c —) Bin liradan yukarı hesap ve masrafları imzalar.

d — Genel Sekreter: Yazışmaları, resmi defterleri idare, bin liradan aşağı hesapları imza, gerekince Genel Başkana yardımcılık veya vekâlet eder.

MADDİ CİHETLER

13 — PARTİNİN GELİRİ, GİDERİ :

a —) Aidat, giriş ücreti (beş lira), kanuni bağış.

b —) Başkanlık Divânının onayı ile yapılacak yayın, takvim, rozet, kimlik kartı, eğlence, gezi,

konferans, okul, temsil, yarış ve ilh. gelirleri.

c —) Hangi organın hangi nisbette masraf yapacağını Merkez Kurulu tayin eder. Her yıl bilanço ve kesin hesaplar Finans Divânınca hazırlanıp, Başkanlık ve Merkez Haysiyet Divânınca imzalanır.

İkibin liradan fazla para Başkan imzasıyla işçi veya esnaf, yahut köylü kredi kurumlarına yatırılır.

d —) Partinin kapatılması halinde malları işçi sendikalarına, yoksa işçi hastanelerine, yoksa esnaf ve köylü kuruluşlarına bağışlanır.

14 — PARTİNİN BÜRO İŞLERİ :

a —) Üye Defteri: Üyelerin kimlikleri, giriş tarihleri, aidatları içindir.

b —) Karar Defteri : Yönetim Kurulunun Kararları, üyelerinin imzaları altında, gün ve sayı sırasıyla yazılır.

c —) Gelen - Giden Evrak Defteri: Gelen-giden evrak gün ve sayı sırasıyla yazılır. Gelen evrakın asılları, giderin örnekleri sırasıyla dosyalarında saklanır.

d —) Gelir-Gider Defteri: Bütün paraların alındıkları, verildikleri yerler yazılır. Gelirlerin seri numaralı makbuzlarının dip koçanları ve giderlerin belgeleri dosyalarında saklanır.

KURUCULAR :

Emine Kıvılcımlı, Emekli, İstanbul

Arif Şimşek, İşçi, İzmir.

Ahmet Bavunoğlu, Kasap, İzmir.

Ali Tuncalı, İşçi, Muğla.

Cuma Şaşmaz, İşçi, İzmir.

Kasım Sönmez, Avukat, Aydın.

Fevzi Kaya, İşçi, Gaziantep.

Bozan Kara, İşçi, Adana.

Mahmut Kaya, İşçi, Adana.

Sadık Öztürk, Şöför, Adana.

Orhan Aydın, Kaynakçı, Ankara.

Ahmet Cansızoğlu, İşçi, İstanbul.

Vasıf Kandemir, İşçi, Ankara.

Ayberk Çölok, Sanatçı, İstanbul.

Mustafa Aksungur, Serbest, İstanbul.

VATAN PARTİSİ PROGRAMI

Vatanımızın «Amerika» derecesinde yüksek teknikli medeniyet kurmasından bahsedilir. Lâkin, daima bir şey unutuluyor : Amerikayı Amerika yapan hız, Amerikalıların 111 yıl önce köleliği kaldırmak uğruna Vatandaş Harbini göze alabilmeleriyle, yani, keskin hürriyet kavgasıyla başlamıştır. Ve şu üç sebeple gelişmiştir: 1 — Devletin kırtasiyeci ve askerci olmayışı (Tam Demokrasi), 2 — Derebeği artıklarının yok edilmesi (Toprak Reformu), 3 — Sanayi sermayesinin ötekilerden üstün olması (Teknik Yaratıcılığı).

1 — Devletin kırtasiyeci ve askerci olmayışı: HÜRRIYET ve UCUZ DEVLET bahislerinde,

2 — Derebeği artıklarını giderme: KÖYLÜ bahsinde,

3 — Sanayii her şeyden üstün tutma: SANAYİ ve İŞÇİ bahislerinde, ayrı ayrı program madde ve gerekçeleri olarak verilmiştir.

Bu üç şart, modern medeniyet yükselişi için, birbirinden ayrılmaz bütündür. Biri eksik oldu mu, hiç birisi gerçekleşemez. Hürriyetsiz toprak reformu, yahut sanayileşme, kendimizi aldatmak olur. Aksine, büyük sanayimiz ve işçi dâvamız yoluna

girmeden, ziraatimizi modernleştirmek, yahüt hürriyetimizi sağlamak, -şimdiye kadarki. tecrübelerden yüzde yüz anlaşıldığı gibi-, tatlı veya acı hayal olur.

Programımız, o üç ana dâvayı, Türkiye halkına bütünlüğü ile sunmak için, iki büyük kısma ayırmıştır. Birinci Kısım: HÜRRİYET KATLARI, İkinci Kısım: İKTİSAT TEMELLERİ'dir. İktisat temelleri de ayrıca 5 bölümdür: 1 — İŞSİZLİK TEZİ, 2 — PAHALILIK ANTİTEZİ, 3 — SANAYİ SENTEZİ, 4 — İŐŐİ SENTEZİ, 5 — KÖYLÜ SENTEZİ.

TÜSTAV

KISIM : I

H Ü R R İ Y E T

HÜRRİYETİN GEREKÇESİ

A — DEMOKRASİ Halka inanmakla başlar.

Abdülhamit, resmi İngiliz gazetesi **Times**'e şöyle demişti:

«Beni Hürriyete muhalif görenler yanılıyorlar. Kullanmasını bilmeyen bir memlekete hürriyet vermek, kullanmasını bilmeyen birisine tüfek vermeğe benzer. Herif, babasını, anasını, kardeşlerini öldürür. Sonra döner kendi kendisini vurur.»

Yani, «Kızıl Sultan» millete inanmıyordu. Onun için, «memleketi hürriyeti kullanmaya hazırlamak» bahanesiyle, **Kanuniesası**'yi 33 yıl rafa kaldırdı. 10 Temmuz'da yeniden ilân etti. Lâkin, hürriyet, 31 Mart günü, Abdülhamidi temizlemedikçe yaşayamayacağını gördü.

Gerçekte, millet değil, Osmanlı tefeci ağalarıyla acente bezirgânları hürriyete lâyık değillerdi. Onun için, Meşrutiyet, o derebeği artıklarının gölge-leri altında, polis kuvveti ile tutulan, kırtasiyeciler bir askerî istibdatı, parlamentocu **şekil**'lerle süslemekten öteye geçemedi.

Sonraları, kafalar değil, ağızlar değişmişti. «Millet hürriyete lâıyk değil» demeğe cesaret gösteremiyenler yapılan istibdatı, hürriyetlerin en âlâsı gibi övüyorlardı. Tek Parti Şefliği, yumruğunu masaya vurarak:

«İdare**mi**z bütün mânasile halk idaresidir» (Meclis, 2.11.944 nutku) tehdidiyle herkesi susturuyordu. Demokrasi «Vatanda anarşi ve sözü ayağa düşürmek» (Meclis, 24.5.945) sayılıyordu... Böylece, Hamit saltanatı kadar uzun süren yıllarda, Anayasamız kendisine zıt kanunlarla ateş çemberine alındı.. DP, iktidara gelmeden, mevzuatımızda binlerce antidemokratik kanun buldu. İktidara geçince, kendisinin «Demirkırat» olmasını yeter buldu. Uluslararası Finans - Kapital Ağa DP+CHP Avadanlıklarını işleterek, Halkımızı: «Seçim-geçim» dalaverelerinde «oy davarı», NATO Kumarında «Av davarı» yaptı. Kırat, Hak ve Hürriyetleri tekmelemekte büsbütün azıttıkça katırlaştı. Sille tokat Yassıada'ya gönderildi. 27 Mayıs: Finans-Kapitalin binbir Nemrutluklarına rağmen bir türlü kökü kazınamıyan Kuvâyimilliyeye Ruhu'nun yaptığı kör-ataktı. Çarçabuk «başıbağlandı». Adaleti zorlatıldı: Kuvâyimilliyeci geleceğimizin son yâdigarı olan Anayasamız «Günah Tekesi» yapıлып kurban edildi. Kırat hortladı, «Adalet» Bezirganlığına çıktı. Vatan ve Millet «sömür+ez» ine yeniden hız verildi. 12 Mart sü-

rekavı: Ortak-Pazar'a toptan çıkarılışımızın kanlı şöleni oldu. Halkımız: Finans-Kapitalin kasap çengeline asılmış kaniyan çiğet.

Vatan Partisi: «Hakimiyet şartsız kayıtsız milletindir» buyruğunu, halk düşmanlığına giydirilmiş demogoji (lâf ebeliği) olmaktan kurtarmayı, Anayasalara ve Kuvâyimilliyeciliğimize işlenen cinayetlere son vermeyi görev bilir. Artık, bu cinayetleri kimse mübah görememelidir. Demokrasi halka inanmakla başlar. Halkın teşkilâtlanmasıyla olgunlaşır. Köle millet olmaktan kurtulmak için, Demokrasiyi bütünü ile kullanmaktan başka usül henüz keşfedilmemiştir.

B — DEMOKRASİ : Fikre saygı, halka refahla gelişir.

Millet hâkimdir, diyoruz. Bir hâkimin haklı karar verebilmesi için yalnız savcıyı dinlemesi yetmez, dâvacıyı da, suçluyu da, savunma ve kamu şahitlerini de, bilirkişileri de, jüriyi de ayrı ayrı dinlemesi, bütün delilleri ve belirtileri göz önüne koyması gerektir. Demek, hâkimiyet sahiden milletin olabilmek için en iptidai şart: Fikirlerin hür olması, yani fikre saygı, fikri fikirle karşılaşmaktır.

Vatan Partisi, mevcut öteki partiler gibi düşünmüyor. Bizde partilerden bir kısmını «Ana», bir kısmını yavru, geri kalanları da öveği evlât veya sığıntı sayanların zihniyet ve marifetlerini pek iyi

biliyoruz. Bizzat Ahmet Emin Yalman'ın şu sözle-
rini aslâ unutmadık:

«Kendimiz gibi düşünmeyen adamı bir vatan haini, satılmış, bedbaht, acınacak bir gafil diye tahkir ederek üzerine saldırıyoruz. Hele siyasi parti münakaşalarında saygı ve tahammül, kaide değil, istisna...» (Vatan, 5.10.1948).

Fakat, herşeye rağmen, Vatan Partisi, Bilim ve Prensipten Partisi kalacak, derebeği artıklarının peçelerini açacak, parlamento şekillerimize, halk hâkimiyeti özünü geçirecektir. İster askercil, ister sivil her türlü kırtasiyeciler geriliği ve polisçi tahakkümü Halkımıza lâayık bulmayacaktır.

Çünkü, peçeli veya peçesiz her istibdat: Yalnız aydınlık ve ruh düşmanı olmakla kalmaz, toplumsal sağlığımıza, iktisadi ve medeni varlığımıza da sinsi bir suikasttır. Tarihte Osmanlı geriliği başladığı zaman Osmanlı istibdadı ile katmerlenip zırhlanmıştı. Gerilik, bir avuç imtiyazlıyı ancak doyurur ve ancak imtiyazlıları cennette yaşatabilmek uğruna, yaşatabildiği ölçüde, tek milleti yoksulluğa boğar. Onun için, geriliği, farzumuhal, demokrasi bile haklı çıkaramaz. Bilâkis, Roosevelt'in dediği gibi: «Demokratik bir âlemde kuvvet, umumi refah bakımından kendini haklı çıkarmalıdır.» (12.11.1944)

Bizde hürriyet, Abdülhamit mantığı ile uygula-

nır, yani lâfta kalırsa, ne iktisatça, ne medeniyetçe, ne toplumca, ne kültürce.. Hiç bir ileri adım ömürlü olamaz ve hele halkı rahat ettiremez. En basit millet menfaatleri, kimseye ağız açtırmadan, en bataklık ağalık hırsına ve zümre mütegalibeliğine kolayca kurban edilebilir. İleri memleketler için nedir, bilmiyoruz, bizim için hürriyet: **Ölüm, dirim meselesidir.**

Vatanımız: Birinci Kuvâyimilliyeciliğimizin yâdigârıdır. **Demokrasimiz:** İkinci Kuvayimilliyecilerimiz olacaktır :

Kuvayimilliyecilerimiz Milletçisiziz: Mukadderatımıza tek yabancı karıştırmıyacağız.

Kuvayimilliyecilerimiz Devletçisiziz: Pahalı ve hazır yeyici devletin yerine, vatandaşa iş bulmayı birinci görev bilen ucuz ve üretmen devleti geçireceğiz.

Kuvayimilliyecilerimiz Devrimcisiziz: Her türlü maddi sömürüyü kaldıracacağız.

Kuvayimilliyecilerimiz Lâyikisiziz: Her türlü manevi sömürüyü kaldıracacağız.

Kuvayimilliyecilerimiz Halkçisiziz: Osmanlı artığı bezirgân ve hacıya oligarşisinin önderliği yerine, çalışan çoğunluğumuzun önderliğini tutacağız.

Kuvayimilliyecilerimiz Cumhuriyetçisiziz: Halk tara-

fından, halk için idare, Adalet, ve Kùltür sistem-
leri kuracağız.

Parolamız: Hür, kuvvetli, bahtiyar Türkiye'dir.

HÜRRİYETİN HEDEFİ : Fakir halk

1 — DEMOKRASİ, (İkiyüz yıl önce yaşamış Frenk filozofu Condorcet'nin dediği gibi) : «En kalabalık ve en fakir sınıfın maddi, manevi, ruhcül, toplumsal bakımdan iyileşmesi olmalıdır.»

HÜRRİYET RUHU : Seçim

2 — Seçimler hür, nisbi ve tam olacak. Asker, polis, jandarma, mahpus ayırdı yapılmayacak. Üç aydan beri mukimlik kaydı kalkacak. Medeni kanunun rüşt çağı (18 yaş) ile SEÇMEN olunacak.

3 — SEÇİLEBİLİRLİK: 25 yaşında başlayacak. Siyasi mahpuslar ve (resmi yetkilerinden faydalanmamaları şartile) görevli memurlar ve askerler de seçilecek.

4 — SİYASİ PARTİLER : En küçük vatandaş topluluğunun bulunduğu her yerde serbestçe teşkilâtlanabilecek. Ocak ve Bucak organları yeniden açılacak.

5 — MİLLET VEKİLİ dokunulmazlığı adi suç-

larda tamamen kalkacak ve siyasi kanaat ve faaliyetlerde mutlak kalacak. Millet Vekili maaşı, orta hayat endeksinden yukarı çıkmayacak. Ödenek yerine, bütün taşıt, ve seyahat masrafları (devletçe sağlanamayan yerde faturası devletçe ödenerek) bedava olacak. «Yirmibeş seneden beri ilk defa konuşuyorum», «Ömrümüz Meclisin kahvesinde geçti» diyen Millet Vekili yerine, iş ve üretime bağlısı geçecek. Her Millet Vekili, 100 köyle şahsan muhabere ve temas edip, seçmenlerine sık sık hesap vermeye gidecek. Veremezse, Dernekler Kanunu 18. maddesi nisabı ile geri çağırılabilir. Partisinden çekilen, Millet Vekilliğinden de çekilecek.

6 — B.M.MECLİSİ, özüyle ve sözüyle **Kuvâyi-millîye Meclisi** olacak. Senato kalkacak. Yürütmeye yetkisini de doğrudan doğruya kullanabilecek. Anketler Meclis kürsüsünde kalmayıp, olay yerinde bilfiil yapılacak. Hükümetten şikâyet vatandaşın demokratik haklarını ilgilendirdiği vakit, yerinde incelemeyi Meclis üyeleri sonuçlandıracaklar.

7 — KANUNLAR, bilhassa bir kurucu meclis toplanarak, baştan başa gözden geçirilecek. Kanun sayısı fevkalâde azaltılacak. Yargıtay başkanının dahi hangisinin yürürlükte olduğunu bilmediği mevzuat labirenti, ilkokul gören vatandaşın bile yolunu bulabileceği kadar sadeleştirilecek. Halkın kolayca anlayacağı dile çevrilecek. Sayıları bir ara

8000 diye gösterilen antidemokratik ve Anayasa'ya zıt kanunlar kaldırılacak. HALK OYLAMASI (Referandum) esası konacak.

HÜRRİYETİN İNSANI : Teşkilâtlı Millet

8 — HALK KURULUŞLARI : Bugün devletin sırtına boş yere yükletilmiş hadsiz hesapsız görevleri kendi üzerine alacak. Öyle tam teşkilâtlı millet haline girebilmemiz için, yalnız şehir ve köy ahalişi değil, öğretmen, adliyecî, ve memurlar da hür sendikalar, serbest birlikler, cemiyetler, kulüpler ile cıhazlanacaklar. O sayede en cılız kişi bile teşkilâtına arkasını dayayarak, hakkını yorulmadan arıyacak. Dağınık millet, en tabii haklarını arıyamayan mazlum millet kavramı kalkacak.

9 — KOOPERATİFLER üzerinde bilhassa durulacak. Kooperatif, merasimi yıllarca süren, ağır masraflı teşebbüs halinden çıkacak. Halkın en geniş yığınları kendi teşebbüsleri ve kontrolleri altında birleşecekler. Tüketim kooperatifleri iç ticaretin tanziminde esas rolü oynuyarak bir taraftan vurgunculuğu imkânsızlaştıracak, öte taraftan dar-madağınık ufak sermayecilikleri üretime katılmak üzere serbestleştirecek. Kredi kooperatifleri, halkın «köy bankası» adını takacağı şekilde tefeci ve bezirgân dümeni olmaktan çıkacak. Üretim koopera-

tifleri, öncekilerle işbirliği ederek, köyde, şehirde küçük üretmenleri en modern teknik ve usüllerle yükseltecek.

HÜRRİYET MÜEYYİDESİ: Adalet bağımsızlığı

10 — **HAKİMLER:** Ölü formül olarak bırakılan Anayasamızın «Millet adına yargılama» buyruğunu diriltip işletmek için Millet tarafından seçilecekler. Asker-sivil adalet ikiliği kalkacak.

11 — **HUKUKÇU SENDİKALARI** savcılar ve avukatlar da dahil, bütün meslekten adliyecilerin sicil, terfi testlerini hazırlayacak ve mesleki menfaatlarını koruyacak.

12 — **ADALET KONGRESİ:** Her yıl, bütün hukukçuları toplayıp mevzuatımızın genel gidiş ve uygulaması üzerinde etütler yapacak ve **ANAYASA MAHKEMESİ'nin** antidemokratik konular-daki çalışmalarını inceleyecek.

13 — **SUÇ**ların basın ve siyaset çeşitleri ayrılıp, mutlak surette açık oturumlarda yargılanacak. Cezaevleri, terbiyeci bir müdürle selfgovernement (kendi kendini yönetim) usulünce idareye tabi tutularak, çalışma esasına bir o kadar kültür eklenecek. Her medeni ülkede şart olan rejim-politik uy-

gulanacak. Siyasi suçlarda mutlak surette ve adi suçların dahi iş ve kültür testlerine uymuş bulunanlarında sabıka denilen lânet damgası kaldırılacak. Irz suçu dışında idam cezası olmayacak.

14 — JÜRİ usulü bütün mahkemelere sokulacak. Köyler ve uzak semtler için BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER bulunacak. Geçim endeksine kadar gelirlilere bedava dilekçe ve dâva hakkı gibi, hukukçu sendikalarında bağımsızlığını kazanmış, geçimini hak sigortaları cihetinden sağlamış bedava avukat imkanı da verilecek.

HÜRRIYETİN BEŞİĞİ : Kültür bağımsızlığı

15 — Hak arıyan adliyecisi gibi, HAKİKAT arıyan ve İNSAN YARATAN öğretim, eğitim ve bilim cihazlarımız da, ülkemizde gerçekten KEŞİF ve İCAT ruhunu beslemek için tam istiklâle kavuşacak. Bütün eğitimci, öğretmen ve profesörler, KENDİ KÜLTÜR SENDİKALARI'nda şahsiyetlerini ve menfaatlerini koruyacaklar. Hükümet, bir öğretim kanunu ile, öğretim kollarını, öğretmen vasıflarını, okul masraflarını belirtmekle kalacak ve özel müfettişleriyle yalnız o kanunun uygulanmasını kontrol edecek. Başka şekilde, öğreticilerin hayatı, istikbal ve faaliyetlerine karışmayacak.

16 — ÖĞRETİM SİSTEMİ : Bilhassa kol

işiyile kafa işi arasındaki uçurumu doldurma hedefini güdecek. İLKOKULLAR : Çevre üretimlerinin tarla veya fabrika ve ilh.. sistemine göre.. TEKNİK ve ORTAOKULLAR : Memleket sanayi plânında ayrılmış o yerin pratik iktisadi ihtiyaçlarına göre programlanacak. YÜKSEK ÖĞRENİM: yabancı yayınları aşırımlarla rızıklanan kürsü ötüngenliği yerine, memleketimizin yerüstü, yeraltı, insan, hayvan bütün varlıklarını inceliyerek, ekonomi ve üretim şartlarımızı geliştirmeye fiilen yarar ORİJİNAL emeği geçirecek; lâboratuvarını tarlalarımıza ve atelyelerimize bağhyarak BİLİM YAPMA görevini sınaî kalkınma hamlemizle taçlandırarak.

17 — Öğretim DEMOKRATLAŞTIRILACAK. Ezberciliğe değil, güçlükler karşısında çözüm yolları bulma, yani hafıza yerine yaratıcı zekâyı işletme prensibi, öğretim ve eğitimin baş prensibi olacak. İsmarlama ayakkabı gibi her öğrenciye, kişiliğini ezmiyen ısmarlama eğitim güdülecek. «Fazla diplomalı bize gerekmez» kaygısı ile, İMTİHAN'lar öğrenci «turnikesi», yahut salhanesi haline sokulmiyacak. Dönen öğrenci nisbeti öğretmenin, öğretim sisteminin ve öğretim araçlarının nitelikleri ile kıyaslanacak ve testlere girecek. Öğretimin her kedemesine her yaş ve cinsten her vatandaş imtihan vermek şartı ile girip belge alabilecek. Her yerde gece-gündüz işleyen HALK ÜNİVERSİTELERİ kurulacak.

HÜRRİYETİN KONTROLU : Prensip Basın - Yayını

18 — Kanunlar, hiç bir prensip ve fikir tartışmasını önliyececek. Basında küfür ve şahsiyat ifratı ile en hayati meselelerde gerçeği saklama (susuş kumkuması) tefritini gidermek üzere, ilk tedbir: Bütün yazarlar sendikalandırılacaklar, ve halk hizmeti gören gazetelerin fikri ve idari istikametlerinde oy sahibi edilecekler. İlâncılık millileştirilecek. Basın-Yayın (Radyo, Televizyon, Sinema ve Tiyatro dahil) halk kuruluşlarının ortak yönetimine verilecek. Cinayet ve açık saçıklık edebiyatı durdurulacak, oradan tasarruf edilen milli enerjiler insancılığa ve ülkücülüğe yükseltilerek, üretim hayatımızı, iş kahramanlarımızı belirten konulara aktarılacak.

HÜRRİYETİN UYGULAMASI : Hoşgörü ve Sağlık

19 — HÜKÜMET TARZI : Milli Mücadele'nin ilk yıllarındaki eleştiriye katlanma ruhuna sadık kalacak. Basma kalıp damga ve umacı politikası ile yıldırma usülleri kaldırılacak. Bakanların kanunüstü durumlarına son verilecek; aylık ve ödenek Millet Vekilinininkinden farklı olmayacak, yolluk orta bir memura verilenden yukarı çıkmıyacak. Birinci

Büyük Millet Meclisi'nde olduğu gibi, her bakan Meclis önünde teker teker sorumlu olarak seçilecek.

20 — MEMUR'ların kendi kendilerini yetiştirip, menfaatlerini koruyacakları MEMUR SENDİKALARI kurulacak. DEVLET Mensuplarının karınları ve kafaları doyurularak halk hizmetinde verimleri arttırılacak. Memurla sivil vatandaş arasında adalet ikiliği ve hak uçurumu kaldırılacak.

21 — Çok eski zamandan kalma VALİ, KAYMAKAM, NAHİYE MÜDÜRÜ gibi Saltanat Makamları kaldırılacak. Yerlerine, Batı Demokrasilerindeki gibi veya muhtarlarımız gibi, halk tarafından seçilmiş mahalli idareciler geçecek; mahalli polis o seçme idarecilerin emrine verilecek.

22 — ANAYASAMIZIN kamu hukuku maddeleri ile, İNSAN HAKLARI EVRENSEL BEYANAMESİ hükümleri, kısıntısız olarak, kitaptan hayata geçirilecek. Her alanda, kapı-komşumuz ve tarihcil yoldaşımız olan Yakın Doğu Halklarıyla bilhassa işbirliğine gidilecek.

23 — SAĞLIK işleri, kültür ve adaletimiz gibi, başlı başına bir kanunla hekim ve hasta bakıcı sendikaları yardımı ile, bağımsız millî iradeye kavuşacak, AİLE HEKİMLİĞİ kurumu kurulacak ve her yuvayı tabii abone sayıp, ırk sağlık-koru-

masını geliştirecek. Hastaneler tıp ve halk kuruluşlarının kontrolü ve seçimiyle idare edilecek.

24 — SPOR: Kulüplerimizin memleket ve dünya ölçüsünde tam hareket serbestlikleri tanıyacak. Spor, kalbi ve öteki içorganları yıpratana, zekâ aleyhine adale urlaşmasına yol açana ve birkaç «kahraman» yetiştirmek için yüz binlerce kişiyi seyirci durumunda battallaştıran kumarlaştırılmış şekle çıkarılacak. Sporla hareketlerimiz şirleşecek ve zekâmız toplumsullaşacak. Milyonlarımızın Beden ve Beyin uyumunu arttırmak için, her çağda ve her sağlıkta vatandaşa spor alanı, âleti ve imkânı sağlanacak.

HÜRRIYETİN GÜCÜ: Demokratik Ordu

25 — Modern orduda her tek erin bilinci zaferi yarattığına göre: bilfiil çalışanlar askere gidince, geride kalanlarına en az geçim endeksine eşit yardım yapılacaktır. Terhis edilince makul tazminat ödenecek. Hizmet ocağı, toplumsal + teknik + Kuvayimilliyeci okul haline getirilecek.

HÜRRIYETİN SENBOLÜ: Müdahalesiz vicdan

26 — Her yurttaş, yer, içerken olduğu gibi, di-

nî ve manevî ihtiyaçlarını giderirken devlet veya kişi karışmasına uğramıyacak.

HÜRRİYETİN DÜNYASI: Gerçekçi dış siyaset

27 — Hiç bir soyut fikre, ölü düstura ve kurntu duyguya kapılmayacağız. Kim, ağır sanayi hamlemizi hakkıyla desteklemek üzere, en az faizle en uygun yardımı yaparsa (Yabancı Sermaye mademize bakıla) onunla dost olacağız. Cihana, O.İ. T.'nin (Milletlerarası İş Teşkilâtı'nın) anatüzük girişini hatırlatacağız.

«Fukaralık nerede bulunursa bulunsun, herkesin refahı için bir tehlikedir.»

HÜRRİYETİN RAKAMI: Toplumcul istatistik.

28 — Türkiye'mizde olanları peçeleyip tedbirleri felce uğratan en derebeğice zulümlerden biri de 'RAKAMLARIN İSTİBDADI'dır. İstatistiklerimizde geçim seviyeleri, gelir basamakları, üretim, teknik, aile ve teşkilât dereceleri belirtilecek. Böylelikle hem medeniyet aşkımız özenti-likten kurtarılacak, hem hükümetimiz kör yoklamaları ile bocalamama imkânını bulacak, hem de milletimiz, alın yazısını düzeltme çarelerini kav-riyacak.

KISIM: II

E K O N O M İ (İktisadiyat)

Bugün bin vatandaşımız içinde dokuzyüz doksan altısının uykusunu kaçıran iki müzmin illetimiz var: 1 — İşsizlik korkusu, 2 — Pahalılık kâbusu.

BİRİNCİ ÇİZİ

İ Ş S İ Z L İ K

GEREKÇE: İşsizlik «ÜMMÜLHÂBÂİS = KÖTÜLÜKLERİN ANASI» dır. Yarım milyon sanayi işçimiz varken: «Bütün yurt mahkemelerine bir yılda bir milyona yakın iş gelmekte» idi. (Ulus, 21.12.1946) Bugün, resmî açıklamalara göre açık işsizlerimizin sayısı 5 milyona yaklaşıyor. Mahkemeler ve hapishaneler dolup taşıyor. Ona karşılık bütün tüketimi 1938'in 12 ayında 13,5 milyon kilodan 1942'nin yalnız 5 ayında 17,5 milyon kiloya çıkar. 1972'de, kaçak tüketim hariç, hileli rakamlara göre, 44 680 tonu bulur. Rakı, aynı süre

içinde 7,4 milyon litreden 9 milyon litreye fırlar. 1972'de, sadece rakı tüketimi (öteki alkollü içkiler ve kaçak tüketim hariç,) hileli rakamlara göre: 18 tona yaklaşır. Bakanlarımız bile, açıkça : «Millet kendini içkiye verdi» diyorlar. 1938 den 1939'a kadar teşviki sanayi işletmelerinin ürünü % 16, suçlar % 31 artar. Bütün bu hal, işsizliğin millete dayattığı taksitli intihardır. Hapishaneyi (16 yaşındaki Necdet gibi) «cennet» sayan işsizler ülkesindeyiz. Onun için, vatanımızın can düşmanını işsizliğe karşı MUKADDES CİHAD ilân etmek boynumuza borçtur.

1 — MUKADDES CİHAD İLÂNI: Bütün memleket radyoları ve bekçileri, sabah, akşam ezanlarından sonra, şehir ve köy meydanlarında şu büyük millî gerçeği her gün haykıracaklar:

«Tarlada, fabrikada, karada, denizde, havada çalışmak: masa başında, salonda, sarayda oturmaktan çok daha üstün şerefli dir!»

«İnsan için, işten gayrısı yalandır!»

2 — İŞSİZE SES: En büyük şehirlerimizin en kıyı mahallelerinden, en ücra köyümüzün dağ başına kadar, her nerede bir tek yurttaş işsiz kalırsa, orada, özel, resmî, bütün telefon, telgraf ve ulaşım araçları derhal, bedavadan o yurtdaşa açık tutulacak. Masraflar belediyelerce ödenecek.

3 — İŞSİZE İMDAT: İşsizliğe karşı mücadele için, köylere kadar otomatik işleyen bağımsız halk teşekkülleri kurulacak. Yangın çıktığı vakit, bütün taşıtlar nasıl itfaiyeye yol veriyorsa, tıpkı öyle, bir işsizin haberi geldi mi, tek-mil devlet cihazı ile halk ve belediye kuruluşları, işsiz vatandaşın imdadına, yangına koşarca, yıldırım süratle koşacak. İşsizliğin görüldüğü ocağın veba girmiş, zelzele çarpmış, bomba düşmüş gibi, yardım ekipleri yarışacak.

Hükümetin birinci görevi: Eşkiya bastırmaktan önce, işsizi iş bulmak olacak.

4 — İŞSİZE TAZMİNAT: İşsizlik, toplum halinde yaşayan hiç kimsenin tek başına kabahati olmadığı için, her işsizi iş bulamayan ilgili teşekkül ve kurumlar, en az geçime elverişli bir ücret ve tazminat ödeyecek. Bu hususta ihmali görülenler, başta Cumhurbaşkanı ve Bakanlar gelmek, bütün devlet erkânı da dahil olmak üzere, zincirleme kendi ceplerinden işsizlik tazminatını ödemeye (sembolik mahiyette olsun) katılacaklar.

5 — İŞSİZE İŞ: Memleketimizden her yıl ihraç edilen 80-90 milyon kilo üzüm, 30-40 milyon kilo incir, 70-80 milyon kilo tütün, hatta maden ve benzeri birçok ilk ve ham maddeler, dış pazarlara gitmezden önce kendi işçilerimizce âzami derecede elden geçirilip işlenecek, standarize

edilecek. Bu suretle, hem kalitesi yükselecek mallarımıza daha çok müşteri bulunacak; hem hayat paha-mızı arttırmakta hayli rol oynayan döviz açığımız kapanacak; hem de kendi işçilerimiz eli bögüründe beklerken, başkalarına iş vermek durumundan kurtulunacak.

İKİNCİ ÇİZİ

PAHALILIK

GEREKÇE: Hayatın pahalanması: Fiyat rakamının şu veya bu olması değil, vatandaş geliri ile alım gücünün düşük ve iratçılık ile devlet giderlerinin yüksek olmasıdır. Onun için:

1 — **GELİR POLİTİKASI:** Memleketin her bölgesi için özel **GEÇİM ENDEKSLERİ** çizilecek. Endeksleri, yalnız bakanlık veya ticaret odaları değil; İşçi, memur, esnaf, aydın, kadın ve köylü teşekkülleri de hazırlayacak. Her vatandaşın **EN AZ GELİRİ** o geçim endekslerine göre uygulanacak.

2 — **FİYAT POLİTİKASI:** Vatandaş ihtiyaçlarından hangi kısmının, vatandaşın enaz gelirinden ne kadarı ile karşılanacağı, barometrenin ib-

resi gibi, gözönünde tutulacak. Meselâ: Kira, ısıtma, aydınlatma, su, radyo masraflarını içine alan BARINMA giderleri, vatandaş gelirinin en çok 10'da birini; yiyecek, içecek masrafları en çok 5'te birini; devlet masrafları ve vergiler en çok 10'da birini geçmiyecek. Bugünkü hesaba göre: Geçim endeksine kadar olan gelirlerde vergilerimiz yarı yarıya, kiralığımız beşte birinden onda birine kadar indirilecek.

3 — İRAT POLİTİKASI: Kiralar iki cins akara (yani, kira getiren mülklere) göre ayarlanacak.

a) İhtiyaç akarı: İşçi, memur ve esnafın aile tasarrufu ile kurdukları yapılarıdır. Bunlarda bütün kiralar, geçim endeksine ulaşınca kadar, serbest bırakılacak.

b) İrat akarı: Geçim endeksinden yukarı gelir sağlayan kira yerleridir. Bu akarın kira hadlerini ev-kadınları temsilcileriyle tüketmen kuruluşları takdir edeceklerdir. Anlaşmazlık çıkarsa, jürili mahkeme karar verecektir. Yıllık kira, gerçek bina maliyetinin 20'de birinden yukarı çıkarılmayacaktır.

4 — DEVLET POLİTİKASI: a) Vasıtalı vergiler, Türkiye'de 13 yılda bütçenin yarısından üçte ikisine çıktığından, ilk hedef olarak bu nisbet tersine çevrilecek.

b) Vasıtasız vergiler: Geçim endeksi derecesi-

ne kadar olan gelirlerden alınmayacak. Ondan yukarısında ilerleyici vergi (bugünkü rayiçe: 5.000 liradan yüzde 5; 10.000 liradan yüzde 15; 50.000 liradan yüzde 35; 100.000 liradan yüzde 75 ve ilh.) alınacak.

c) Bütçedeki, her tek milyon masraf, fiyatları iki milyon yükselttiğine göre, bütçeyi ilk merhalede beşte bir azaltarak, «emsâl üssü» yoluyla fiyatların en az üçte bir düşmesi sağlanacak.

d) Enflasyon: On yılda onbeş misli kâğıt para arttıran usul kaldırılacak.

e) Devletin ürettiği mallar: İşverenlere maliyetinden ucuz, Halka pahalı satılmayacak.

5 — HALK POLİTİKASI: a) Halk teşkilâtı: İşçi, köylü, memur, esnaf, aydın bütün meslek zümrelerimiz «Merih» yıldızından uzman getirtmeyi beklemeden, kendi teşebbüs ve kontrolleriyle TÜKETİM KOOPERATİFLERİ halinde teşkilâtlandırılacak.

b) Fiyat Kontrolü işi: Memur ve tüccarlardan alınıp, anılan halk ve kadın temsilcileri ve kuruluşlarına verilecek.

c) Mesken işi: Bir zaman büyük şehirlerimizde yangına karşı zengin, fakir herkesin katıldığı gönüllü teşekküller nasıl var idiyse, tıpkı öyle, evsizlere imece yoluyla inşaat seferberliği bir çeşit gönüllü millî spor derecesine çıkarılacak. Maliyeti

çok, ömrü az, sağlığa aykırı izbecikler yerine, sokakları şakülileştiren ucuz, konforlu, blok inşaat: Halk Kuruluşları, Belediyeler ve Devletçe desteklenecek.

d) Büyük Vurgunla Mücadele: Esnafçık 10 kuruşluk malı 15'e satınca, memurcuk 100 kuruşu zimmetine geçirince nasıl mahkemeye düşüyorsa, tıpkı öyle; 7 üzüm tüccarının kayrılarak, bir kalemde 6-7 şer milyon kazanması, Bir milyon vatan-
daşın fındığına yarı fiyat verilip, iki misli kâr edilmesi, bir bankerin 3 günde söylenti ile 4-5 milyon lira vurması, 23 milyon köylünün buğdayın-
yan 3 yabancı, 3 yerli firmanın 300-350 milyon ele geçirmesi gibi vurgunlar da normal ticaret icabı sayılmayarak adalete teslim edilecek.

BİRİNCİ SONUÇ

TÜSTAV

SANAYİLEŞME

GEREKÇE:

İşsizliği bir numaralı düşman ilân etmek, hayat pahalılığını karantinaya almak, ortadan kaldırmaya yetmez. Her iki âfetin kökü: Sanayileşme tempomuzun yavaşlığında gizlenir. Müzmin üretim kıt-

lığı: İşsizliği, işsizlik: Çalışanların kazanç düşük-
lüğünü peşinden sürükler. O zaman, işsizlikle pa-
halılık birbirini doğuran rezil çenber halinde va-
tandaşların boyunlarına asılmış lânet halkası olur.
Netekim:

1 — HAYAT PAHASINDAN EN AZ ETKİLE-
NENLER SANAYİ MEMLEKETLERİDİR: İkinci
Emperyalist Savaşta (1939 ilâ 1942) hayat pahası:
Yüzde hesabıyla, savaşa giren İngiltere'de 17, Al-
manya'da 8 iken, Türkiye'de 500'ü buldu. Macaris-
tan'da 44, Bulgaristan'da 54 idi. Savaşa girmemiş
vatanımızın, savaş görmüş küçük komşularından
8-10 misli, büyük batılılardan 30-60 misli fazla pa-
halılığa boğulması, dizginsiz bezirgân ve tefeci iliş-
kileri gibi ekonomik ve toplumsal bir çok sebepler
yanında, bilhassa üretimimizin modernleşmemiş ol-
masından ileri gelir.

2 — İŞSİZLİĞE ÇARE, İŞ HACMİNİ GERÇEK-
TEN GENİŞLETMEKTİR. Bizde yapıldığı gibi, iş-
sizlik tehdidi altında bir kısım çalışanları günde 13
saat yıpratırken, öteki kısmını yarım gündelikle
kısmî işsizliğe mahkûm etmek, işsizi iş bulmak sa-
yılmaz. Bir yumurtayı 10 kişiye taşıtmamak veya iş
çiyi takatı üstünde yorgunlukla ezmek için, tek
çare, memlekette iş hacmini sahiden genişletecek
daima artan hızlı sanayileşmedir.

Batının 400 yılda aşığı basamakları biz birkaç

4 yılda atlamaya mecburuz. Bu mecburiyetlere inanarak, her toplumsal sınıf, zümre ve tabakanın en vatansever, en namuslu, en canlı ve en ileri unsurlarını feragatle içine alan genel bir millî seferberlik açmaya mecburuz. Birinci Emperyalist Savaştan sonra İSTİKLÂLİMİZİ kurtarmak için nasıl demir çarık, demir asâ, **Batılılara Karşı** Birinci Kuvayimillîye hareketimizi başardıysak, aynı imanla bugün de İSTİKBALİMİZİ KURTARMAK için, **BATILILAR DERECESİNE** yücelmeyi hedef tutan Ekonomik bir kutsal cihada, İkinci SINAÎ KUVAYİMİLLİYE hareketine mecburuz. Türkiye'nin sanayileşmesine hiçbir parti muhalif değil. Fakat, bütün kurulu partilerden ayrıldığımız **iki ana prensip** var:

1 — **TEMEL FARKI**: Başka partiler, yabancı uzmanlara uyup, küçük sanayi ile çöplenenmemizi, makineleri dışarıdan getirmemizi yeter buluyorlar. Vatan Partisi ağır **BÜYÜK SANAYİİ**, modernleşmemizin **temeli** ve mihveri sayar.

2 — **USUL FARKI**: Başka partiler, yukarıdan, kırtasiyecî bezirgân durgunluğuna yaslanarak, kaplumbağa yavaşlığı ile gidişimizi yeter buluyorlar. Vatan Partisi, birkaç yılda çağ değiştiren Kuvayimilliyeci geleneğimize lâıyk bir hamle ile, çalışan halkımızın feragatli dinamizmini hareketimize motor yapmak istiyor. Halkı, iktidara kadar

üzerine binilip, iktidara gelince geri çevrilen bir araba değil, ekonomik ve toplumsal hayatımızın özü sayıyor.

Tarımımızı dahi ilerletmek için, vatanımızda AĞIR SANAYİ önce **zaruridir**. Çünkü: Makine yapan memleket, yapamıyanı haraca bağlayabilir. Sonra, bizde ağır sanayi **mümkündür** de. 1950 yılında sanayi üretimimiz, ihtiyaçlarımızın 3'de ikisini, çelik, makine ve kimya üretimi, ihtiyaçlarımızın 3'te birini karşılıyordu. Ne çare ki, sanayi faaliyetimiz 1938 yılı yüzde 15,6 iken, 1952 yılı 12,9 a, 1974 yılı 11.2'ye düştü. Bu nisbet sömürge Tayland'da 14.8, Filipin'de 18.5, Yunanistan'da 23.9 iken, bizdeki gerisin geri gidiş: CHP'nin DEVLET KAPİTALİZMİ gibi, DP LİBERALİZMİ'nin (!) de «plânlı KARMA EKONOMİCİLİK»in de derdimize deva bulamadığını gösterir.

ELVERİŞLİ SERMAYE

1 — ÖZEL SERMAYE: Vergi kaçakçılığı uğruna, üretimimizi tahta perdeciklerle bölük pörçük eden, verem yuvası işletmeleri toplum bünyemizde çiban gibi açan BESLEME SANAYİ himaye değil, tasfiye edilecek. Vatanımıza en modern sanayii getirecek şahsi teşebbüsler teşvik görecek.

2 — YABANCI SERMAYE: Siyasî müdahale ve ekonomik imtiyaz istemeyecek. Ağır sanayimi-ze tekniğin son sözünü getirecek. Geldiği ülkeden düşük ücret ve çalışma şartları öne sürmeyecek. Medenî milletlerdeki rayiçten üstün faiz ve kâr almayacak. 10 yıl sonunda, (amortismanını bitirip) işletmeyi Türkiye halkına devredecek.

BİLİNÇLİ TİCARET

3 — DIŞ TİCARET: Yalnız malımızı alanın değil, malımızı değerile alanın malı, milletlerarası eksiltme yoluyla alınacak. Ömrü altı ayı geçmeyen ve vurgunculuğun balık avladığı bulanık su haline gelmiş dış ticaret rejimleriyle zaten bozuk ticarî dengemiz mahvedilmeyecek. İthalât ihtiyaçlarımız, açıkça belli sanayileşme plânımıza göre istikrarlı mertebeler zincirine konarak TAHSİSAT keyfi idaresi imkânsızlaştırılacak. Lükse haraç ödenmeyecek. Yabancı fatura hileleri, dış ticaret ataşelerimizle sıkı kontrol edilecek. Hilenin önüne geçilemeyen branşlar, millileştirilecek. Dış ödemeler dünyanın en pahalı değil, en ucuz döviz ile yapılarak enaz 800 milyon tasarruf yapılacak. Döviz kaçakçılığını besleyen acentelikler kamulaştırılarak, en az 4 milyarlık ödeme açığımız kapatılacak. Demir, çelik ve makine ithalâtı kamulaştırılarak, uluslararası eksiltme yoluyla en az 3 milyar-

lık ithalâtçı ve toptancı kârı ağır sanayimize ayrı-
lacak. Devlet tekelindeki ürünlerin ihracatı, üret-
men sendika ve teşekküllerinin kontrolü altında
devlet eliyle yapılarak, hem bitmez dedikodular
durdurulacak, hem, her yıl en az 3 milyarlık ihra-
catçı kârı gene sanayimize yatırılacak. Böylece,
yalnız dış ticaret kanalıyla 9-10 milyar millî tutum-
luluğumuz millet kalkınmasına yarayacak.

4 — İÇ TİCARET: Millî sermayemizi çarçur
eden başıbozukca israflar önlenecek. Her yıl, mil-
yarlarca liramızı üretim dışı bırakan reklâm mas-
rafları yerine, en iktisatlı tanıtma ve satma cihazı
olan kooperatifler kurulacak. Küçük tasarruflar,
büyük üretime teşvik edilecek. İratçılığı ve müflis
bezirgânlığı himaye eden gelenekleri giderecek
usul ve kanunlar konulacak. Her köşede bir sarraf
gibi emlak ve arazi havaoyunu ile ikramiye ku-
marını kışkırtan değer yaratmaz tenbel iratçılığı
ağır vergilere tabi tutulacak. DEVLET BANKALA-
RI: Bir taraftan millî sanayileşme plânımızı des-
teklerken, diğer taraftan küçük şehir ve köy üret-
menlerini üretim kooperatiflerine çeken ilk madde
ve apre istasyonlarıyla verimlendirecek. ÖZEL
BANKALAR'dan her biri, mevduatlarını, kendi se-
çecekleri üretim dallarında, para sahipleri için de
daha istikrarlı bir verim sağlayacak olan üretim
seferberliğimize destek yapacaklardır.

UCUZ DEVLET

5 — UCUZ İDARE: Devlet, belediye, özel idare ve her türlü mahalli bütçelerle, her türlü Devlet ve yarı-resmi ekonomi kuruluşlarında fuzuli, kırtasiyeci lükse, mirasyedice israflara son verilecek. Batakçı DP bile iktidara gelirken 1,5 milyarlık bütçede 300 milyon lira (yani, 5'te bir) tasarruf imkânı bulduğuna göre: Masraflar en az dörtte bir kısılacak; on yılda 8 misli artarak fiyatları yirmibeş misli pahalandırmış bulunan müsrif bütçe usûlü kaldırılacak.

6 — VERİMLİ MEMUR: Millî mücadeleyi zafere götüren hükümet kadroları bütçemizin % 3 ilâ 5'ini tuttuğuna göre, bu ilk Kuvayimilliyeci uygun devlet geleneğimiz ideal sayılacak. Para enflasyonu ile atbaşı giden MEMUR ENFLASYONU durdurulacak. Fîili üretimde daha yüksek hayat standardı sağlanarak, esasen ezici çoğunluğu üretimden sun'î olarak koparılmış bulunan memurlara gönüllü olarak katılacakları büyük sanayi cep-hemizde gerçekten yaratma alanı açılacak. Memurların hem bedenleri MASABENTLİK'in binbir sancılı artritizm illetinden korunacak, hem ruhları olumlu değer yaratıcılığın manevî saadetile yücelecek.

Başta bakanlar gelmek üzere, büyük memurlara: İsveç'in tramvayda ölen Başbakanı; karısı hem öğretmenlik, hem ev işleri görürken, kendisi de her sabah bisikletle Bakanlığa giden Savunma Bakanı örnek tutularak, barem yapılacak. Büyük memurlar lehine küçüklerin tırpanlanması usulleri kaldırılacak. Tek tek memurların aylıklarında milli gelire göre meydana gelen alçalma önlenecek. Böylelikle, kafa ve mideleri doyurulan memurlardan bazılarının sürçmeleri önlenecek. Memurun yükselme ve gönenmesinde, neçelik yerine niceliğe (Kaliteye) önem verilecek; fişlerle test usulü esas tutulup, memur sendikaları söz sahibi edilerek; azil ve tâyinlerde kişicil ve indi etkilere set çekilecek.

BÜYÜK SANAYİ

7 — İKTİSADİ MİLLET KURULUŞLARI: Büyük sanayimizde çalışanların yüzde altmışını benimsemiş İktisadi Devlet Teşekküllerinin yönetimine (Bugün olduğu gibi Finans-Kapitâl Tekelleri ve Bankalar değil) Halk Kuruluşları katılacak. Hesapları Sayıştay vizesinden geçecek. Her işletmenin teknik ve idari güdümünde, İşçi Temsilcileri çoğunlukta olacak.

8 — PLANLI BÜYÜK SANAYİ: Ucuz devlet,

bilinçli ticaret kanallarından ve toprak reformundan doğacak tasarruf ve döviz fonlarına dayanarak, bir Meclis devresi olan 4 yıl için, 18 milyar liralık Birinci Ağır Sanayi Plânı kurulacak. Şimdiki bütçemizin en az 20'de biri ile 5 milyarlık motor, 5 milyarlık tersane, 4 milyarlık oto-traktör, 4 milyarlık tarım ve sanayi makineleri fabrikaları kurulacak. 2'nci dört yılda sanayiye elverişli atom pilleri, kimya işletmeleri, elektrik santralleri kurulacak. Milletlerarası eksiltme yolu ile, hiçbir batıl itikatla, bönyargıyla kösteklenmeksizin, sermaye gelmediği zaman patent ve ihtisas parayla satın alınacak.

İKİNCİ SONUÇ

İ Ş Ç İ M E S E L E S İ

GEREKÇE: Üretimimizin modernleşmesi, yalnız makina ve usullerimizi ele almakla gerçekleştirilemez. İyi aletsiz ve usulsüz insan çalıştırmak nasıl geriliği ebedileştirirse, tıpkı öyle, insanı bilinçsiz makine gibi kullanmaya kalkışmak da, en değerli millî zenginliğimizin, yani işgücümüzün önce verimini alçaltır; sonra da asıl korkulan tehlikeyi: Makine düşmanlığını getirir. Netekim, yıllardan beri tarım ve sanayide makineleşmeyi ilerlete-

mevişimizin baş sebebi: Şehirde, köyde mutlak sömürüyü, az ücretle çok çalıştırmayı kaldıramamış bulunmamızdır. Batıda, işçilerin mutlak sömürüye karşı direnmeleri başladıktan sonradır ki, işverenler kârlarını daha mükemmel makinelerle üretim yapmaktan başka yolda bulamayacaklarını anlamışlar, ve o işçi zoruyla, bugünkü şahika makina medeniyeti yükselebilmiştir. Onun için, hükümetimizin de dahil bulunduğu OİT'nin Birleşik Milletler Sosyal ve Ekonomik Şûrasına verdiği raporda bile şöyle denir: «Çalışan sınıfların hayat şartlarının düzeltilmesi «iktisadî kalkınmanın birinci hedefidir.» «İş şartları ve sosyal şartlar düzelmedikçe, yeni malzemeler verilmesi ve en iyi üretim usullerinin kullanılması beklenen bütün neticeleri hasıl etmiyecektir.»

«Birçok kimseler için adaletsizliği, yoksulluğu ve mahrumiyeti kaplayan iş şartları, öyle bir hoşnutsuzluk yaratır ki, bu durum: barışı, Cihan Ahenğini tehlikeye sokabilir.»

1 — SİYASET: Nüfus artışımızın 20 misli çabuklukla artan, en uyanık, ve en teşkilât kabiliyetli (teşkilâtlanmaya ve teşkilâtlamaya en yetenekli) toplumsal kümemiz: İŞÇİ SINIFIMIZ, siyasetimize kuyruk değil, BAŞ olacak.. Türkiye Halkı: Siyaseti günlük ekmeği kadar ciddiyetle benimseyen işçi evlâtlarına, bütün demokratik

haklarımızla beraber, memleket hayrına ekonomik hayatımızı da (bütün çalışanlarımız gibi) aşağıdan kontrol etme hürriyetini de vererek, millî sanayimizin Batılı ülkeler derecesinde verimli ve yüksek olmasını sağlayacak.

2 — SENDİKA: Türkiye'de bir sendikalar meselesi değil, sendikalar faciası vardır. Sendikalar Devlet içinde özel bir Devletçilik haline getirilmiştir. Bir yol Sendikaya yazılan işçi, ömür boyunca o sendikanın «tebaa»sı durumuna giriyor, uygunsuzluk görüp çıktığı zaman bile «dayanışma aidatı» adıyla vergi ödemek zorunda kalıyor. Sendika aidatını işçinin kendi eliyle vermesine bile izin verilmiyor. Devlet yılda iki öğün vergi alır; sendika, her ay başı alacağını hazırca kesilmiş, biçilmiş olarak cebinde buluyor. Böylece, işçi sınıfımız sendika gangsterlerine tutsak ve sağmal, vurgunculuğa yem ediliyor.

Vatan Partisi, bu vurguncu sendika gangsterliğine ve sendika faciasına son verecek. Sendika: İşçi sınıfımızın kültür ve bilincini yücelten bir HAYAT OKULU, Millî Mücadele Teşkilâtı olacak. İşçi sigortaları başta gelmek üzere, iş ve işçi hayatımızı ilgilendiren bütün tesisleri kontrol edecek. Ücret kesintileri, tazminatlar, süre uzatmaları ve işten çıkarmalar, sendikaların rızası dışında yapılmıyacak.

3 — İŞÇİ TEMSİLCİLERİ BİRLİKLERİ: Sendikasıız işçiler de, seçtikleri temsilciler vasıtası ile, gerek kendi menfaatlerini, gerekse millî üretimimizin ekonomik menfaatlerini güden İşçi Temsilcileri Birlikleri kuracaklar.

4 — ESNAF OLMAYAN İŞÇİLER: Esnaf Dernekleri Kanununun 8'inci maddesi ile eski sistem kuruluşlara ısmarlanan ve işçi nüfusumuzun yarısını tutan gerçek işçi vatandaşlarımız, bağımsız ve hür işçi sendikaları kuracaklar.

5 — DANIŞMA: Ekonomik ve sosyal kanun tasarıları, Ticaret ve Sanayi Odalarından geçtikleri gibi, İşçi Kuruluşlarından da geçecek.

6 — İŞ KANUNU: Yalnız «Teşviki Sanayi» kuruluşları ile sınırlandırılmayacak özel, resmî, küçük, büyük bütün sanayi işletmeleri gibi, tarımın, ticaretin, kredinin her koluna da yaygınlaştırılacak.

7 — BÜYÜK İŞÇİLER KONGRESİ: Her yıl toplanacak. Bu kongreye Sendikalar gibi İşçi Temsilcileri Birlikleri ve Siyasî Partiler de katılacak. Orada, iş hayatımızı ilgilendiren bütün mevzuat ve meselelere dair teklif ve dilekler hazırlanacak.

8 — KOLLEKTİF İŞ SÖZLEŞMESİ: Batı Avrupa'nın sömürgelerinde bile 1939'dan beri uygulanan toplu ve yazılı iş sözleşmeleri, işçi sendikaları elile, ve az işçili yahut sendikasıız yerlerde tem-

silci birlikleri, yoksa en yakın sendika aracılığı ile yapılacak. Böylece; işverenlerle gangster sendikacılar arasında geçen Yahudi-pazarlıklarında işçinin iki yıllığına köle gibi alınıp satılmasına son verilecek.

9 — MİLLETLERARASI MEVZUAT: Türkiye'nin de imzaladığı O.İ.T. (Milletlerarası İş Teşkilâtı) nın 1914'den beri işsizlik, sağlık, azami süre, asgari ücret, kadın, çocuk, sigorta ve ilh.. hakkındaki kararları ciddiye alınacak.

10 — İŞ MÜFETTİŞLERİ: Sadece hekimler arasından, İşçi Temsilcileri Birlikleri ve Sendikalar tarafından aday gösterilip, bağımsız Hâkimler Kurulu kararı ile seçilecekler ve azledilecekler. Tek işçi vatandaş dahi, müfettişlere dava açabilecek.

11 — SÜRE: Çabuk yıpranma, damar sertliği, tansiyon, kalp krizlerine karşı tavsiye edilen 5 günlük hafta genelleştirilecek. («Tanrının haftası yetmiyor artık» Alman İdari Servisleri Baş Hekimi Fulde). Birinci Emperyalist Savaşta bile yazın 12 kışın 9 saat süren çalışma müddetinin, fiilen 13 saate çıkarılma imkânı kapatılarak, haftada azamî 40 saat iş uygulanacak. Yılda enaz bir ay ücretli tatil verilecek. Emeklilik: işin ağırlığına ve cinsiyete göre hakça uygulanacak. Kadınlarımız : en çok 20 yıllık, erkeklerimiz: en çok 25 yıllık çalışma ile

emekliliğe hak kazanacaklar.

12 — ÜCRET: Birinci Emperyalist Savaşa kıyasla bugün 250 lira olması gereken gündelikler, hayat pahasına göre, enaz iki misline çıkarılacak. Üretimimizin verimi % 12 artarken, ücretler % 11 azaltılmayıp, çoğaltılacak. Kişi emeğinin ve millî verimliliğin zararına olan prim usulü kaldırılacak. Ücretler, her haftabaşı muntazam ödenecek. Genel tatil günleri tam ücretli olacak. O günler çalışana üç gündelik verilecek. İşyerlerine gidiş-dönüşte geçen zaman iş süresinden sayılacak, günde 8 saati geçen çalışmalar % 100 zamlı ödenecek. Kadın, çocuk, din, ırk, hürlük, mahpusluk farklarına bakılmaksızın: AYNI İŞİ görene AYNI ÜCRET verilecek.

13 — GREV: İşverenin kısmî veya tam gizli lokavtlarına hiçbir kanunla mani olunamadığı B. M. Meclisinde dahi belirtildiğine göre, işçilerimizin alınyazıları arz ve talep kanununa bağlı kaldıkça, grev, hem işçilerimizin biricik meşru nefis savunması olacak, hem de işletmelerimizi mutlak sömürü yerine makine kullanmaya sevk ederek, millî ilerleme ve refahımızın canlı zembereği haline girecek. Bu kadar önemli bir hak hiçbir alanda, hiçbir bahane ile kısıtlanamıyacak, geciktirilemeyecek, lokavtlar yasaklanacak.

14 — SAĞLIK ŞARTLARI: İş, yalnız yaşama

çaresi bir angarya olmaktan çıkıp yaşamının en manalı şartı ve kişinin yaratma saadeti haline getirilecek. İşçilerimizin yalnız «Mikrop Yatağı» işyerleri değil, «Medeniyet Tarihini yalancı çıkarana» barınma yerleri de, iş müfettişi hekimler tarafından gözetilip iyileştirilecek. GECE işinin başlaması ve bitmesi, yazın 18'den 8'e, kışın 17'den 9'a kadar sayılacak. Gece zammı % 50 den az olmayacak.

15 — ANALIK: Daha 1915 yılı sayıları birkaç yüzü geçmiyorken, 10 yılda erkek işçilerin 4'te birini aşan kadın işçilerimize hor bakışlar, vatan hıyaneti sayılacak. Doğumdan iki ay önce sonrası için ücretli izin verilecek. Sütannelik ve sun'î emzirme işlerine Belediye kontrolü ve yardımı sağlanacak. Bütün işyerlerinde, biri yetişemezse birkaç işletme birleşerek, bir tek anne için dahi kreş ve çocuk yuvası kurulacak.

16 — ÇOCUK: Sanayi büyüdükçe okul yerine işe giden çocuklar, esnaf çırağı durumundan kurtarılacak. Çalıştıkları yerde yetiştirilmeleri için, çocuklar yarım günleri normal ücretle fabrika okulunda veya en yakın sanayi bölgesi okulunda öğretim görecekler.

17 — İŞSİZLİK SİGORTASI: İşçi, işsiz kaldıktan sonra dünyanın en güzel sigortalarının dahi uygulanması ve yararı bulunamayacağına göre, birinci derece önemli olan, asıl işsizliğe karşı sigorta-

lanma, işveren hesabına ve milli ölçüde kurulacak.

18 — KISMİ İŞSİZLİK: Velev tamir, temizleme bahaneleriyle de olsa angarya hizmetler, sendikaların rızası dışında ücret kesintileri yaptırmak gibi, kısmî işsizlik yaratmak da suç sayılacak.

ÜÇÜNCÜ SONUÇ

K Ö Y L Ü M E S E L E S İ

GEREKÇE: Dünyamızın beşte dördünü tutan geri tarım bölgelerinin ortalama tarım işçisi verimi, ileri memleket tarım işçisinin altıda biri kadardır. Amerika'da 1 tarım işçisi, tarım dışında çalışan «13-14 kişiyi besler». Türkiye'nin tarımda çalışan altı kişisi, tarım dışında çalışan ancak bir kişiyi besleyebilir. Yani tarımımızın verimi, Amerikadakinin 72 ilâ 84'de biri demektir. Bir vilâyetimiz kadarcık Belçika'da Türkiye nüfusunun 1/4'i yaşıyor. Adam başına iki dönüm toprak ekilebildiği halde Belçika, tarımcıl besinin onda sekizini kendisi yetiştiriyor, hatta bir kısım da tarım ürünü ihraç ediyor. Biz, en az 25 misli toprağımızla, hâlâ yabancidan buğday sokarak açlıktan kurtuluyoruz. Bu rakamlar, toprak faciamızın dehşetini göstermeye yeter, sanıyoruz.

Halbuki, Amerika'da 111 yıl önce yapılmaktan korkulmamış toprak reformu ile, bugün yalnız boş duran tarlalarımız işlense, yıllık 15 milyon ton fazla buğdayımız olur. Millî gelirimizin ziraat bölümü iki mislinden fazla çoğalır. Fazla ürünün yarısı ihraç edilse, bugünkü bütün ihracatımızdan fazla vatanımıza altın getirir. O dövizle dünyanın muazzam fabrikalarını kurarız. İç pazarlarımızın milyarlarca artan talebi, kurulan yeni sanayimize geniş müşteri olur.

Onun için, modernleşmemizin temeli olarak Büyük Sanayimizin tutunmasında birinci şart: İŞÇİ MESELESİ ise, ikinci şart: KÖYLÜ MESELESİ'dir.

KÖYE DEMOKRASİ

1 — KÖY HEYETLERİ: Hükümet veya mütegalibe nüfuzu karışmadan, tam hür seçimlerle kurulacak. Seçilen muhtar ve heyetten herbiri, seçmenlerin beşte birinin isteği ile (Dernekler Kanunu 18. maddesi hükmüne göre) her zaman değiştirilebilecek. Bugün kaymakam emri ile yapıldığı gibi, halkın seçtikleri yukardan azledilmiyecek. Karakol telefon ve telâkileri (haberleşme araçları), köy heyetlerinin de ulaştırma aracı olacak.

2 — JANDARMA ve MEMUR'ların devlet nü-

fuzunu kişicil maksatlarda kullanmaları ve «misa-firlik» angaryaları şiddetle yasak edilecek. Köylü-nün karakol veya memurdan şikâyeti tekrar ka-rakola veya memura havale edilmeyecek.

3 — HER MİLLETVEKİLİ: yüz köyün sırdaşı olacak. O köyler halkıyla mektuplaşıp, sık sık bu-luşacak. Şikâyetleri yerince inceleyip sonuçlandır-maya çalışacak. Mebusundan memnun olmayan köy, beğendiği mebusu sırdaşlığa kabul edecek.

4 — KÖY GEÇİM ENDEKSİ'nden aşağı sevi-yeli, fakir köylü ailelerinden vergi alınmayacak.

5 — BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELER: Hayvan sırtından helikoptere kadar her araçtan faydalanı-larak, şikâyetlere ve dâvalara yerinde, çabuk usul-le bakacak. Yalnız suç ve cinayetleri takiple kal-mayacak, toprak meselelerini, borç hadlerini, top-rak ve su kiralalarını kontrol edecek; tefecileri ve vurguncuları koğuşturacak.

6 — KANUNLAR: Köy hayatını ilgilendiren mevzuat tasarıları, ziraat odalarından geçtikleri gibi, aynı haklarla Köylü Kuruluşlarından, Sendi-kalarından ve Kooperatiflerinden de geçecek. HALK OYLAMASI (Referandum) usulü; şehirler gibi, köy-ler için de canlı ve işler hale getirilecek.

7 — BİNDİRİLMİŞ SAĞLIK EKİPLERİ: Ecza-neyi ameliyethaneyi ve hekimi, hastabakıcıyı köy-

lünün ayağına götürecektir. Köy kanununun sağlık maddeleri hekim sendikaları ve odalarınca, köyün ev, su vs. imar işleri mimar, mühendis ve tarım kuruluşları ile köylü birlikleri tarafından hazırlanıp, daima gözönünde uygulanacaktır.

8 — BİNDİRİLMİŞ KÜLTÜR EKİPLERİ: Beşte biri okuma, yazma bilmeyen köylünün ayağına bütün memleket için sistemli bir plân dahilinde sinema, tiyatro, kütüphane, mevsim okulu vs. götürülecek, böylece hem işsizlikten kırılan aydınlara yararlı iş, ölkü ve ekmek bulunacaktır; hem köylümüzün en başta üretim bilgisi gelmek üzere, hürriyet eğitimi, hayat aşkı ve siyaset bilinci geliştirilecektir.

9 — KÜLTÜR ERLERİ: Okulların tatil aylarında, 500 den yukarı nüfuslu 8000 köyümüze kur'a ile üçer üniversiteli, 500 ilâ 150 nüfuslu 16.000 köyümüze birer üniversiteli ile ikişer liseli gönüllü olarak, belli programlarla yazlığa gönderilecek. Kültür erlerinin geçimleri, asker nafakası ayarında devlet ve belediyelerce ödenecek. Böylelikle, aydın gençliğimiz maddî-manevî sağlık kazanarak, halkı tanıyacak ve memlekete bağlanacaktır. Eski medreseliler karcık olsun, köye boğaz tokluğuna bilgi, teknik, heyecan ve sevgi götürüp, köyün dâvalarını getirecek.

10 — SERBESTLİK: Köylüyü, köy sınırları içe-

risinde hapseden kast ruhlu kültür ve idare sistemleri kaldırılacak. Herkes gibi köylü de vatanın dilediği köşesine gidip, istediği işe katılabilme imkânları bulacak. Belediyeler, sendikalar ve diğer Halk Kuruluşları köyden şehire akın edenleri derli toplu bir plân ve hazırlıklarla karşılayacak.

TEŞKİLÂT ve EKONOMİ POLİTİKASI

11 — TARIM İŞÇİLERİ SENDİKALARI: Sayıları milyonları aşan yavaşma, götürücü, aylıkçı rençberler ve tarım işçileri iş mevzuatına göre özel sendikalarla toplanacaklar. Çalışma şartları, süreleri, mahallî geçim endekslerine uygun enaz geçim endeksleri belirtilecek. OİT'nin «Sosyal Adalet İçin» eseri der ki, «Cihan barışı için sanayi işçilerinin sosyal ilerlemesi kadar, toprak işçilerinin sosyal ilerlemelerinin de esası bulunduğunu, 20. Yüzyılımızda görmeyen kimdir?»

12 — TOPRAKSIZ KÖYLÜ BİRLİKLERİ: Toprak reformunda anarşiye ve kırtasiyeciliğe yol açılmaması için temel teşkilât olacak.

13 — TARIM KOOPERATİFLERİ: Köylünün kendisi tarafından kurulup kendisi tarafından kontrol edilecek. Ortak 100'ü geçince binbir günlük çıkarılmayacak. Bugünkü gibi 22 milyonda 50 bin imtiyazlı kişinin tekelinde, bir çeşit şirket yavru-

su olmayacak; milyonlarca üretmeni dağınlıktan kurtaracak. Şehirle köy arasındaki uçurumu (Felemenk'te olduğu gibi) doldurmaya çalışacak. Kooperatifler, hükümet veya tüccar emrindeki birliklerin kontrolünden kurtarılacak. Büyük Sanayi rekabeti karşısında el ve ev sanayiini kaybeden köylüye, büyük çiftliklere kıyasla daima daha pahalıya malolan malzeme ve eşyaları ucuza mal edecek. Ortaklarına piyasadan pahalı mal satmayacak. Sattarken birbirile rekabete düşerek, bereket yıllarını bile felâket yılına çeviren küçük ekincilerin mallarını değeri ile satacak. Ortaklarının malını ölü fiyatına almaya kalkışmayacak. Küçük ekinciye modern üretime (bilim ve tekniğe) kapalı kalmaktan kurtaracak.

MİLLÎ BİRLİKLER: Bütün tarımcıl meslek birlikleri, sendikalar, federasyonlar şeklinde, yurt çapında federasyonlar, konfederasyonlar kuracaklar.

14 — **KREDİ:** Bizim güzel geleneğimize göre, tetecilik ve faizcilik toplumsal haram ve suç olarak en sıkı koğuşturmaya uğrıtılacak. Bugünkü yüzde 18,5 banka faizi, köy işletmesi kooperatifleştikçe en az haddine indirilecek; büyük çiftlikler için arttırılacak, küçük ekinciye düşürülecek. Öylelikle devlete olan borcun 12 misli, banka borcunun 6 misli olan faizci borçlarıyla köylünün sömürülmesi önlenecek. Üretim Kooperatifleri kanalı-

la verilen ödünçlerin taksitleri, ürün alınınca ödenecek. Kredi, takati büyük olan köylülerden çok takatsız köylüye sağlanacak. İpotek ve teminat yerine, kooperatif ve Köy Birliklerinin kefaleti ve sorumluluğu geçecek.

15 — FİYAT POLİTİKASI: On yılda, giyim eşyası 9 misli pahalalanırken, tahıl, fiyatlarının 4 misli olması gibi tarım ürünleri aleyhine sanayi ürünlerinin fiyat artışı durdurulacak. Köy ürünlerinin gerçek köylü kooperatifleri eliyle ihracatı kolaşlaştırılacak; ofisin idare ve kontrolü Köylü Birliklerine bırakılacak. Ofis, kurtlu malları, valilerin bile reddedecekleri kadar pahalıya satan bir kapalı kutu olmaktan çıkarılacak.

Köylümüzün yarısı topraksızlıktan, buğday satın almak zorunda kaldıkça derebeği artığı mütegalibe ile bezirgânların vurgunlarına yol açan aşırı himayeciliğe de kalkılmıyacak. Ancak, modern üretimi küçük ekincilere kadar götürmekle tahılın maliyet fiyatları indirilecek.

KÖYLÜYE TOPRAK

16 — TUTUM: Küçük ekincilerimiz, esasen cılız olan sermayelerini toprak satın almada harcarsalarsa, sonraki her teşebbüsleri parasızlıktan felce uğrayacağı için, Amerika'nın 1862 «Homestead ka-

nunu» usullerine göre, topraksız ve yarı göçebe nüfusumuz, orta halli üreticiler durumuna getirilecektir.

17 — **SÜRE:** 45 yıldır faiz rayıcı düştükçe pahalılaştan topraklar, tarım makineleştikçe büsbütün ateş pahasına çıkacağından, toprak dağıtımını vurgunculuktan kurtarmak üzere, vakit geçirmeksizin devlet elindeki boş topraklar en geç altı ay içinde istimlâk edilecek. Boş topraklar en geç bir yıl içinde dağıtılacak.

18 — **ŞEKİL:** 1915 ten beri çıkmış kanunlar memur eliyle bir türlü neticelendirilemediğine ve B. M. Meclisinde bu işi memurların 500 yıldan önce bitiremeyecekleri belirtildiğine göre, Tarım Bakanlığının 8 milyon saydığı topraksız köylülerimizin doğrudan doğruya seçecekleri **TOPRAKSIZ KÖYLÜ BİRLİKLERİ** kurulacak ve bu teşekküller **BİNDİRİLMİŞ MAHKEMELERİN** gözetimi altında, yukarıki süreler içinde toprak dağıtımını gerçekleştirecekler.

19 — **BOŞ DEVLET TOPRAKLARI:** Devlet elindeki en az 14 milyon dönüm boş arazi derhal, 125.695 topraksız rençber ailesinden herbirine, verimlilik derecesi gözönünde tutularak 50 ilâ 70 er dönüm ve pek az topraklı köylü ailelerine o nisbette bedava dağıtılacak. Böylelikle yılda, (çayır, bahçe hariç) yalnız tahıl 7 milyon ton, şimdiki rayiçle

25-27 milyar lira fazla ürün millî gelirimize katılacak, ve aynı nisbette devlete gelir sağlayacak.

20 — BOŞ ÖZEL TOPRAKLAR: 4700 toprak ağası ile, 418 toprak beğinin elindeki arazi, 2,6 milyon köylü ailesi topraklarının 2,5 misli fazla iken, bu arazinin 19 milyonu, ne sahibine ve ne millete hayır getirmez bir halde duracağına, 1938'deki vergi veya kira bedelleri ile istimlak edilecek. Topraksız ve az topraklı köylü ailesinden her birine 25 ilâ 45 er dönüm dağıtılacak. Böylelikle yılda (çayır, bağ hariç), yalnız hububat 10 milyon ton, bugünkü rayiçle 35-40 milyar lira fazla ürün millî zenginliğimize katılacak.

Bu topraklar, 50 yıl vadeli ve faizsiz taksitlerle ödenecek. Aile başına 50 dönümden fazla yer için 10 sene vade ile % 2 faiz konulacak.

21 — GASPEDİLMİŞ YERLER: Osmanlı toprak düzeninde «mirî», «vakıf», «metruk», «mevat» sayılmış yerleri gayri meşru emrivakilerle tasarrufuna geçirmiş olan aşiret reisi, mütegalibe gibi derebeği artıklarının durumları, Bindirilmiş Mahkemeler ve Topraksız Köylü Birliklerince mahallinde incelenecek. Haksız iktisaplar, sahiplerine veya köy tüzel kişiliğine geri verilecek.

22 — EK DÜZEN — Bir asırda bitmiyeceği B. M. Meclisinde belirtilen kadastroyu beklemekten-

se, tarla ve köy sınırları gibi cinayetler kaynağı olmuş durumu, köylü teşekkülleri bindirilmiş mahkemeler nezaretinde düzenliyecek.

Büyük arazi tekeli yüzünden hayvan yetiştiriciliği imkânlarını kaybetmiş bulunan köylülere, her köy için gerekli OTLAK ve BALTALIKLAR tesbit edilecek. Kır suları, mutlak adaletle üleştirilip, gerçek ihtiyaca göre sıraya konacak.

EKİNCİLİĞE TEKNİK

GEREKÇE: Büyük çiftliklere nazaran her ayrı küçük ikinci için modern tarım tekniğini ve malzemesini elde etmek ve benimsemek çok pahalı olduğundan, şimdiye kadar yurdumuzda denenmiş cihazlanma metodlarımızın olumlu ve mükemmelleştirilmiş uygulanaşı bütün yurda yaygınlaştırılacak.

23 — TARIM KOMBİNALARI (Kuruluşlar - bütünü) : İşlenebilir topraklarımızın 5'e dördü boş kaldığına göre, İkinci Cihan Harbi kıtlığımızı çare olan ve kısa zamanda mevcut orta ve büyük arazi sahiplerimizin yekünü kadar ürün yetiştirerek, harp sonu yurdumuzu buğday ihracatçısı yapan TARIM KOMBİNALARI, özel bir kanunla bağımsız iktisadî millet teşekkülleri halinde geliştirilecekler. Ülkücü Fen adamları ile, tarım işçi sendikaları yönetiminde ve devletin yalnız kanunî kontrolü altında, tarımcıl kalkınmamızın modern kaleleri ve

örnek çiftlikleri haline getirilecekler.

24 — DEVLET TEKNİĞİNDEN FAYDALANMA: Tarım kombinaları ile Devlet çiftlikleri, komşu köylerin en fakir ekincilerinden başlayarak, orta köylüsüne kadar ki aile topraklarına sürme, ekme, gübreleme, tohum islâhı ve bilimcil usul (metot) yardımlarında bulunacaklar. 1941 yılı 1060 traktörle yalnız kombinalar bile, zirai çevrelere 10' da bire yakın fiili yardımda bulunabildiler. Memlekete 40 bin traktör girdikten sonra dahi yarı boş duran makinaların sayısı bugün 100 bine ulaşmıştır. 4'te 3'ü boş yatan bu makinalar, köydeki tarımcı üretiminizin, tamamen yeni teknik araçlarla donatılıp verimlendirilmesi için teşkilâtlandırılacak.

25 — ZİRAİ DONATIM KURUMU: 2.2.1943 günü «Yurt içinde 500 kadar temsilcilerin TÜCCARDAN seçilmesi» kararlaştırılmışken 51 temsilciliğin zor kurulabilmesi, asıl ilgililerin, yani çalışan köylünün işten uzak tutulması ile açıklanacağına göre, modern tarım tekniğinin kolayca ve ucuzca küçük ekincilerimize kadar ulaşabilmesi için, Donatım Kurumları bezirgân tekelinden çıkarılacak. Bilfiil üretici ekincilerle Topraksız Köylü Birliklerinin yeni bünyeli heyetleri emrine verilecek. Önce 500 nüfustan yukarı 8000 köy arasından en uygunları etrafında yüzer traktörlü modern teknik istasyonları ile işe başlanacak. Orada kazanılan kuvvetlerle,

ikinci ve üçüncü merhalelere geçilecek. İstasyonlara yakın daha küçük köyler, dilerlerse, Kurum ağları içine katılacaklar.

26 — BİLİM ve TEKNİK TEŞKİLÂTI: Tarım Bakanlığı, tarım işletmelerinde fiilen çalışan tarım uzmanlarının geniş ağı haline sokulacak. Hayvan, sebze, orman, sınai tarım, meyvalı bitkiler, süs bitkileri ve her çeşit tahıl için ayrı ayrı Bilim ve Teknik İSTASYONLARI gerek devletçe gerek diğer teşekküllerce kurulacak. ÜNİVERSİTE, ve ENSTİTÜ'ler bilhassa bitki ve hayvan ve toprak islâhları için araştırmalar, uygulamalı bilim yapacaklar. Millî gelirimize her yıl 5-6 milyarlık zarar ettiren tarıma muzur hayvanlara ve tarım hastalıklarına karşı Tarımcı ve Baytar müfettişler, BİNDİRİLMİŞ TARIM EKİPLERİ halinde çalıştırılacak.

27 — ORMAN İDARESİ: Köylerimizde 4'te birine yakını orman içinde veya civarında yaşadıklarından, orman işletme ve koruma görevlerine, bindirilmiş mahkemelerin kontrolü altında, bir tatil (dinlenme) günü, başta Cumhurbaşkanımız olmak üzere, eli çapa tutan her vatandaş bir ağaç diktirerek AĞAÇ BAYRAMI'nı kutlayacak.

28 — TOPRAKSIZ BÖLGELERE SANAYİ: Toprağı kıt veya tarıma elverişli olmayan bölgelerde, sınai tarım ve tarımcıl sanayi refah getiremeyecekse Millî Üretim Seferberliği plânımız gereğince, sanayi ile geçim imkânları sağlanacak.

VATAN PARTİSİ'NİN TARİHÇESİ

Vatan Partisi: 29.Ekim.1954 günü kuruldu. Pratik çalışmalarla içiçe **Vatandaş Gazetesi**, **Kuvayimilliyeciliğimiz** (Gerekçe), **Siyasetimiz**, **Soğan Ekmek Kongresi** gibi yayınlar yürüttü. Sanki, gelecek 27 Mayıs'ı üniversite bataklığında ve Kurucu Meclis Babil Kulesinde birbuçuk yıl Anayasa ara-maktan sakındırmak isterce, Türkiye Halkının ekmek ve su denli ihtiyacı olan «**Anayasa Teklifi**» ni, taa 15.6.1956'da hazırlamıştı. Teklif, uygulanmak için Kuvayimillie ruhunun yenidendirilişi ni bekliyordu.

Vatan Partisi : 27 Mayıs'ı, hemen ertesi gün, «**İkinci Kuvayimillie Gazası**» olarak selâmladı. Gerçek demokraside yanılınmaması dileğiyle, «1.Haziran.1960 Cuma günü Vatan Partisi'nden üç kişilik bir heyet, Parti Genel Başkanlığının «Birinci Açık Mektubunu» Millî Birlik Komitesi'ne götürdü». Bu birinci açık mektupta ancak özetlenebilmiş olan «Sosyal-Politika görüşünün Ekonomi-Politika sonuçları, pratik bir «İkinci Açık Mektup» ola-

rak 24.Ağustos.1960 günü MBK'ne elden sunuldu.» Yazık ki; gerek Anayasa Teklifini gerek öteki girişimleri gören-duyan (!) olmadı.

«Vatan Partisi Savaşı: şu veya bu iç nedenlerle açılmış gedikten hür boşalış değil, bütün tıkanık bentlerin üstünden atılış» idi. Kuruluştan önceki bütün provokasyonlar İçişleri Bakanlığına verilen «iki satırlık ihbar biçiminde» bir dilekçeyle atlatıldı. Kuruluştan sonraki «susuş kumkumaları», «Fare deliği mızıldanmaları» sökmedi. Çaresiz, sonunda oyunu, İktidar kendi eliyle bozdu. Zulmun kazancı «Vatan Partilileri Harbiye zindan hücrelerinde aralıksız bir yıl gündüz ışığı göstermemecesine her türlü insan haklarından yoksun, her işkenceye her an uğratarak ölüme bırakmak» oldu. Parti, «İktidarın en güvendiği Ağır Ceza'da» kılıcının hakkına beraet etti.

27 Mayıs: Sosyalizmin konuşulma konağını getirmişti. Her yanı tutan susuş zılgıtları, sosyalizm yaygaraları, deve-hamuru yemeye ve yedirmeye birebir «sefa pezevenklikleri», sosyalizm yasaklıkları, «zorlama ve zortlamaları» ile Dr. Hikmet KIVILCIMLI ve Vatan Partisi Savaşı tam on küsur yıl olmamışa çevrildi. Vatan Partisi'nin Tüzük ve Programı ancak 12 Mart sürekaı içinde (1.4.1971) yeniden yayınlanabildi. Yazık ki; körlerdögüşü içinde yapılan bu çıkış, sağır bir yumruk olmaktan öte geçemezdi. Başta İşçi Sınıfı gelmek üzere kan

revan içindeki Halkımız, kendiliğinden, 1973 seçimlerinde Finans Kapital + Tefeci Bezirgân ağını yırttı. Bu yeni konakta da «Kimi «Sosyalistler»in hâlâ Vatan Partisi'ni affedemedikleri» bir kere daha görüldü. Bu durumda davranmamak, Dr. Hikmet KIVILCIMLI'yı ve Vatan Partisi Savaşını affetmemenin en cici yordamı olurdu.

Bu bölümde, Vatan Partisi Savaşının Tarihçesini ve «İşçi Sınıfının Tarihçil Görevi»ni Dr. Hikmet KIVILCIMLI'nın kendi dilinden veriyoruz.

İŞÇİ SINIFI PARTİSİNE GİRİŞ

Vatan Partisi Tüzük ve Programı'nın ikinci baskısı yapıyor. Niçin? Bunun bir çok anlamları var.

1 — CHP. TEKPARTİ DİKTATÖRLÜĞÜ

Vatan Partisi hangi dönemde doğdu?

Tekparti CHP. ortasından çatlamıştı. Türkiye'nin yüzdeyüz yerli malı olan Antika ve Modern Parababaları kendilerini yeterince palazlanmış buldukları için, artık CHP. «Vesayetinden» (sağdıçlığından) kurtulmak istemişlerdi. Tekparti'nin «Ebedi Şef»i Atatürk, altın yaldızlı bir çerçeve içinde «İsâ Ruhullah» gibi duvara asılabilirdi. O çerçevenin içinden fırlayıp CHP'nin başına geçemezdi. Fi-

zikçe (bedence) ölmüştü. Ruhça mumyalaştırılıp, Anıt - Kabir Ehramı içinde ebediyen susturulabilirdi.

CHP'nin «Değişmez Şef»i İsmet İnönü Paşa'nın da: «değişmez» liği sözle kaldırılmıştı. Ama, Devletçi Kapıkulu gönüllüler kalabalığı ile kadrolaşmış, çerçevenilmiş CHP. ayakta kaldıkça, onun için her istenilen manevra kolay olmuyordu. Ayrıca CHP'nin 20 yıllık «Demokratik Zortlamaları» ve «Devrim Zortlamaları» onu halk yığınları içinde tutundurulur olmaktan çıkarmıştı.

En iyi dileklerle uygulanan «İlköğretim Seferberliği» bile: Okul masrafına katılmak için tek inğini satmıyan dul kadını jandarma sopası altında falakaya yatırmak sonucunu vermişti. Hele toprak ürünlerini gözetleyip ele geçirmek için girişilen «Subaşı» ağaları, uygulanamasa bile, halkı dehşetlere boğmak için Parababaları eline verilmiş en büyük CHP. düşmanlığı silâhı idi.

2 — DP. ÇOKPARTİ «DEMOKRASİSİ»

Böylesine zıpkınlarla kanatılmış Halk yığınlarına: «Kaç ben kurtarayım!» diyen Parababalarının «Demokrat Parti» si, bezgin insanlarımızca gökten inmiş «Demirkır At» gibi kucak açılarak karşılandı. Modern Parababalarımızın (Finans - Kapitalin) elebaşısı C. Bayar Cumhurbaşkanı, Antika Para-

babalarımızın (Tefeci - Bezirgânlığın) tipik «**batakçı çiftlik ağası**» A. Menderes Başbakan oldu. Bu iki **en gerici** sınıf demagogları **İktidara** gelmek için herşeyi «**mübah**» bildiler. Hatta zamanın **en ilerici** görünen **Sosyalistleri** ile bile perde ardından «**işbirliği**» yapma hünelerine gösterdiler. Öylesine ki, en köktenci Sosyalist Parti Genel Sekreterleri :

— «**Artık geçti! Bir daha, ne hadlerine? Kılı-mıza dokunamazlar!**» mâcununu, Hasan Sabbâh'ın haşîşli iksiri gibi bol bol yutuyor ve «**müritlere**» yutturuyorlardı.

Bu sarhoşluğun ayılışı yaman oldu. Cumhuriyet Tarihinde, her türlü «**Sünufü Devlet**» sağdıçlığından yakayı kurtaran Antika ve Modern Parababalarımız, tereyağdan kıl çekercesine kolayca iktidara çıkar çıkmaz şaşkına döndüler. CHP tepesindeki «**Devlet Sınıfları**»nın sağdıçlığı yerine, Uluslararası Parababalığının (Enternasyonal Finans - Kapitalin) yüzde yüz «vesayeti» (uydulığı) altına girmedikçe ayakta duramıyacaklarını anladılar. O zaman, Parababalığının kutsal mihrabında bir «**Gü-nah Tekesi**» bulup kesmek gerekti. En uygunu kim olabilirdi? İktidarın o denli çürük armut gibi ağızlarına düşebileceğini rüyalarında görmedikleri, ilk **Çiftparti, Çokparti** ve «**Demirkırat**» balayı günlerinde flört yaptıkları **Sosyalistlerden** iyi kurban bulunamazdı.

3 — SOSYALİST SÜREK AVI

Yerli Parababalarımızın Demirkırat iktidarı, hem yeni efendileri yabancı Parababalarına ne ker-tede sâdık kul olduklarını saptamak için, hem eski düşmanları kandırılmış Halk yığın-larına ve özellikle Türkiye İşçi Sınıfına göz-dağı vermek için, geniş bir sosyalist sürekavına çık-tılar. Uzun ve inceden inceye gizli hazırlıklardan ve provokasyonlardan sonra ansızın gece baskınları yaptılar. Kanunlara dayanan: (Doktor Şefik Hüsnü adına bağlı) Emekçi Sosyalist ve (Avukat Esad Âdil adına bağlı) Türkiye Sosyalist Partileri ile ne kadar kurulu bağımsız İşçi Sendikaları varsa, hep-si çoktan kapatılmıştı. Şimdi Sosyalizmin son kılıç artıkları yakalanıp Kanunsuzluk suçu ile zındana atıldı.

Böylece yerli yabancı Parababaları, Türkiye'de Sosyalizmin son erine dek «kökünü kazınmış» ol-makla övünüyor ve keyifle el sıkıyorlardı. Avukat Orhan Arsal adına bağlı olan küçük bir siyasi örgüt, adını «Demokrat İşçi Partisi» yerine «İşçi Partisi» ne çevirmekten ve kızılan «Sarı Sendika-lar» daki militanlarını Polis baskısına karşı pro-TESTO makamında istifa ettirmekten daha etkin iş yapamaz durumda kalmıştı. Kimi sabahlara dek süren bitmez tükenmez demeçli tartışmalar ve çe-kışmeler, İşçi Partisi Genel Başkanını, bıkkınlık-

tan çekilmek için «Mühürü teslim edecek adam bulamaz» kötümserliğe düşürmüştü.

4 — VATAN PARTİSİ BAYRAĞI

İşte, Vatan Partisi o panik karanlıkları içinde her ne olursa olsun **İşçi Sınıfı** hak ve varlığının, yaşama savaşının bayrağını yere düşürmemek için kurulmuştu. Daha kurulduğu gün, bunca yıl sosyalizm savaşçılığında öldürülmüş kimselerin teröre (zılgıda) meydan okuma gibi gelen bu cüretleri iki satırlık ihbar biçiminde İçişleri Bakanlığına duyurulmuştu. O «ihbar» dışında bütün «**Hür Basın**» ı ölüm susuşu kaplamıştı. İçişleri Bakanlığı da bütün açık ve gizli provokasyon servisleriyle Adliye Avadamlığını Vatan Partisi üzerinde sıkı sıkıya odaklaştırmıştı.

Vatan Partisi savaşı: Şu veya bu iç nedenlerle açılmış gedikten hür boşalış değil, bütün tıkanık bentlerin üstünden atılış oldu. Parababalarının geçici hoşgörü sosyetesinden yararlanmadığı için, en nankör «Susuş Kumkuması» sağı solu kaplamıştı. Ömrü hep zılgıt ve susuş kumkuması ortamında geçenler için «İşçi sınıfı cephesinde yeni bir şey» yok idi. Görev var idi. **Görev:** 35 yıllık deneyler açısından, Türkiye'de 1954 yılının, diyelim, 27 Mayıs gecesi İşçi Sınıfı İktidara gelse, 28 Mayıs sabahı, Türk Milletine hangi tekliflerle nasıl bir uygulama

sunacağını çok kısa ve çok açık anlaşılır dille belirtmekti. Bu plânda 35 yıllık deneylerin **Bilimci Sosyalizm** düşünce ve davranış prensiplerine dayandığı kimsece tartışılmazdı ve tartışıldığını da bilmiyoruz.

5 — «SOSYALİZM» KAKACILARI

Kimi yobazcıklar «Vatan» sözcüğü ile şok geçirmişler. Uğradıkları şokun siyasi «erken bunaklık»larına bir ilâç (şok terapi) olmasını dilemekle yetindik. Kimi «Sosyalizm» esnafı, 30 - 40 sayfayı geçmiyen Tüzük-Programda «Sosyalizm» sözcüğünün bir kez bile geçmediğine yakındılar. Vatan Partisi'nin Yenicâmi seyyar satıcıları tablalarında satılır halis muhlis «Avrupa Malı» ithalât incikboncuğu için sergileme dükkânı olmadığını kavramayanlara ne söylenebilirdi?

«Eleştiri» lâfı o zaman icat edilmemişti. Fâre deliği mızıldanmaları arasında komiklik yarışını hangisi kazandı? Araştırmadık. Program dediğinin: Madde 1, Madde 2, Madde 3, 4, 5 ve ilh. olarak baştan sona dek birbirini kovalayan sıra numaraları ile yazılabileceğini, Vatan Partisi Programı'nın ise öyle rakamlanmadığı için «dünyada görülmedik» bir «acayıplik» ile insanı dehşete düşürdüğünü, «böyle programın olamayacağını» söyleyenlere bile rastladık. İşçi Sınıfı Partisinin «Numara yapmak» olma-

diğını anlatmakla uğraşmadık. Ve bütün sıçanları kakalarıyla başbaşa bıraktık.

6 — V.P. NİN ÖNGÖRDÜĞÜ «BİR GECE»

Şimdi o kakaların meraklıları ve karasevdahlıları türedi. İstedikleri kadarını koklayıp yalıya dursunlar. Sıçanların mide ve beyin sağlığını biz düşünecek değiliz. Vatan Partisi'nin doğuşundan 6 yıl sonra, bir 27 Mayıs gecesi iktidara gelenler, 28 Mayıs sabahı ne yapacaklarını bilemediler. Üniversite müzesinin Avrupa ithalât malı eczahanesinden **Farmasötik** (ilâççil) iktidar reçeteleri istediler. **Farmasonik «Adem'i İktidar»** haplarından başka bir şey bulamadılar. O yaldızlı hapları yuta, yut-tura, Antika ve Modern Parababalarına daha büyük vurgun mutlulukları sağlamış duruma düştüler.

Neden? Çünkü «**Türkiye İşçi Sınıfının Sosyal Varlığı**» 25 yıl önce yazıldığı halde, gözlerine çarpmamıştı. «**Köy**» lerinin ötesini göremiyorlardı. İşçi Sınıfı Partisinin **Minima Programı** olan Vatan Partisi Programını ise, en çok «**Keskin Solcular**» hasıraltı etmek uğruna ellerinden geleni yapıyorlardı. Parababaları ile Keskin Solcuların bu değme «**işbirlikçiliği**» hangi «**sosyalizm**» sebzelerini buram buram püskürttü? Hiç değilse 1971 yılı başında, hepsi en kör göze batarca ortaya çıktı.

Yalnız bir şey unutuluyor. **Bir gece İşçi Sınıfı**

iktidara gelse, ertesi sabah Türk Milletine hemen sunabileceği uygulama olarak Vatan Partisi'nin Tüzük ve Programı her zamankinden daha kaçınılmaz aktüelliğini (günün konusu oluşunu) koruyor. Hiç değilse 27 Mayıs'tanberi ardarda birbirini kovalayan olaylar öyle bir Tüzük ve Program'ın Türkiye için peynir - ekmek kadar gerekli olduğunu suyun yüzüne çıkardı. O ilk biçimi ile Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı, bugün de iş yapmak isteyen için hiç kafa çatlatmıyan ve işi karıştırmıyan pratik direktifli plân özetidir.

7 — TÜZÜK ŞEMASI

Tüzük 7 sayfa içinde her biri 4'er bentlik 13 maddeye sığdırılmıştır. Bu 7 sayfadan 1 sayfası Programın özetini sentezleştiren 2. AMAÇ (Gaye) maddesidir. İkinci sayfası, 4'er bağlantılı 4 madde ile Parti ÜYE'liğinin ana çizgilerini göze batırır. Bu üç sayfa, her militanın bir günde ezberliyeceği ve bir daha unutamıyacağı denli kısa, açık, kesin ÖRGÜT ANA - PRENSİPLERİ'ni derler.

Bu ana - Prensipleri kavrıyan ve zekice uygulayabilen her İşçi - Köylü yurttaş, gözüne hiç bir İşveren ve Aydın gevezeliğinin kül atamıyacağı yalın kılıncı Partili olabilir. Geri kalan 9 - 10 Tüzük Maddesi : İşveren kural ve formalitelerinin (biçimlemelerinin) kör kuyusu içinde çarpılmadan yöne-

lişi sağlamakla kalır. O yönelişte hiç bir işsiz avukatın, İşçilerle Köylüleri bunaltacak **Hukuk Kırkanbarı**'na çanak tutulmaz. Canlı Parti **ORGAN**'larının düşünce ve davranış girişimlerine kıyasıya dinamizm sağlar.

Tüzük budur.

8 — PROGRAM ŞEMASI

Program'a gelince, o, aydın ukalâlığını daha az kahrından öldürücü değildir. Doğrusu, Vatan Partisi **Tüzük** ve Programını: ya dükkâncı «**Susuş Kumkuması**» içinde «yoketmek», yahut «**Bilgincil**» kuyruk kıvırtmalarıyla «kemirmek» içgüdülerinin içyüzü, hep o «aydın ukalâlığını kahrından öldürücü» basitlikte ve somlukta oluşa gelir dayanır.

Ne demek yâni? Öyle önüne gelen çarıklı köylü, yahut yamalı işçi bir bakışta **Tüzüğü** de, Programı da anlasın... Hele, Allah koruya! Kimseye sormadan kendi başına uygulamaya kalkışsın... Uzmanlık öldü mü? Aydınlık gömüldü mü? Yok. Bu basbayağı bir «**Kıyamet alâmeti...**» Koskoca Siyaset Partisinde de söz ve iş bu denli «ayağa düşürülür» mü ya?

Bütün Büyük Parababalarının veya Küçük Burjuvaların ve de İrili ufaklı «Sosyalist» beğciklerinin Vatan Partisi **Tüzük** ve Programı önünde **Aşa-**

ğılık Komplekslerini skandal, rezalet kertesine çikarışlarını anlıyoruz. Bindikleri her dalı kestikçe tepetaklak tekerlenip düştüklerini bile ayırdedemeyecek beyinsiz işgüzarlıklarından küçüle kütleşe çamura dek cüceleşmelerini anlıyoruz.

Vatan Partisi Tüzüğü ve Programı onları nasıl kurtarsın? Onların batağına mandalar güç girer. V. P. Tüzük ve Programı ise: «Başta İşçi Sınıfımız gelmek üzere câhil, âlim, köylü, şehirli.. Bütün değer yaratan iyi dilekli yurttaşlar» için çabaları derleme ve geliştirme manivelâsı'dır. (Gerçekten Demokratik Kurtuluş mu isteniyor? Şehirde ve Köyde: İşsizliği ve Derebeği kalıntılarını kaldırmak birinci iş, baskıcı ve Pahalı kâğıtçıl (bürokratik) ve askercil (militarist) devleti Ucuz - Hür (özgür) Devlet kılmak ikinci iştir.) Programın ana işleyişi bu prensiplerden yola çıkar. Onun için 2 som bölüme ayrılır:

- 1 — HÜRRİYET (Özgürlük),
- 2 — İKTİSADİYAT (Ekonomi)..

Her bölüm ve altbölüm için önce kısa bir Gereke konulur. Sonra o Gereke açısından Partinin en az yapabilecekleri birbirine organik bağlarıyla bağlı olarak açıklanır.

9 — ÖZGÜRLÜK (HÜRRİYET) ÖZETİ

«Özgürlük» (HÜRRİYET) bir küçükburjuva

mistisizmi değildir. **Halka İnanç ve Züğürdede bolluk anlamını taşır.** Anayasa'nın 6 ilkesini **Halk eliyle uygular.** Hâlâ 1919 modeli «**Bağımsızlık**» tekerleme-siyle Mustafa Kemal'in gerisine düşmez. «**Hürriyet**» içinde, yalnız dışa karşı İstiklâl (**Bağımsızlık**) yok-tur. Asıl içeride **Özgürlük** olmazsa, yabancı Para-babalarına karşı «**bağımsızlık**» çalımlarının temel-siz palyaçoluk olduğu belirtilir. **Güçlülük** ve **Mut-luluk** ötesinde «**Özgürlük**» palavrasının, **Parababa-ları** oyununda satılmış Küçükburjuva «**Cazgırlık**» ından başka bir şey olmadığı açıklanır.

Bu açık, keskin anlayış ışığında: **Özgürlüğün Hedefi** (fakirliği giderme), **Ruhu** (oy davarlığını kaldırma), **İnsanı** (tepeden tırnağa örgütlenme), **Müeyyidesi** (Halkın adaleti), **Beşiği** (Halkın kül-türü), **Kontrolü** (Prensip basın - yayın), **Uygulama-sı** (Sağlıklı hoşgörülük), **Gücü** (Halkın ordusu), **Senbolü** (Vicdana karışmayış), **Dünyası** (Ağır Sa-nayi pusulası), **Rakamı** (namuslu sosyal İstatistik) teker teker elle tutulur, en ufak ikiyüzlülüğe pay vermez som teklifler biçiminde 8 sayfaya sığdırılır.

10 — EKONOMİ (İKTİSADİYAT) ÖZETİ

21 sayfa (Tüzük ve Program'ın yarıdan fazla-sı, Programın 3'te 2'si) **EKONOMİ (İktisadiyat)** teme-line ayrılmıştır. Orada «Sosyalizm», kalemefen-disinin Madde «numaraları» yapılmaz. **İŞSİZLİK**

tezi ile **PAHALILIK** antitezinde (4 sayfa) Şu 3 can alacak konu birbirini bütünüleyerek sentezleştirilir: 1 — **SANAYİLEŞME** (5 sayfa); 2 — **İŐŐİ Problemi** (4 sayfa); 3 — **KÖYLÜ Problemi** (8 sayfa)...

«**Bilgin**» pozuna bayılan bir **CİA**'cı **Cici Sosyalizm** kılıkuyrukluğu (Proleter (!) Aydınlık) **V.P.** Programını sözde «**Eleştirirken**» bilmiyeti aldatmak için, **Köylülüğe** pek az yer verildiği yalanını utanmadan kıvırtmıŐtı. Yayınlıyoruz. **KÖYLÜLÜK**: Programda **İŞİ Probleminin** 2 katı yer tutmuŐtur. Ancak bu yer, elbet **İŞsizlik - Pahallık - Sanayileşme - İŞİ** problemleriyle içli dıŐlı ve eşit ölçüde konulmuŐtur. Sahtekârlıklarından kızarırlar mı dersiniz **OligarŐi** veletleri?

V. P. Programının **EKONOMİ** bölümü, öylesine özettir ki, burada onun ayrıca özetini vermek güç olur.

İŞSİZLİK'e, ülke çapında **Kutsal Savaş** açılır. **İŞsiz'e: Ses - İmdat - Tazminat - İŞ** sağlanır. **PAHALILIK**, Toplumun: **Gelir - Fiyat - İrat - Devlet** gibi her katında, **İŞİ** ve memurdan eykadımına dek, çoluk çocuk bütün yurttaŐların örgütlenmiŐ **girişim** ve denetimi altında hemen ve kesin çözüme bağlanır.

SANAYİLEŞME: Pahallığı, **İŞsizliği** ve **Batakçılığı** 4 yılda yokedici **Kutsal Kurtuluş Savaşı**'dır. Yerli - Yabancı ayıklanmıŐ **Sermaye**, **Bilinçli Dış** ve **İç Ticaret**, **Üretmen** memurlu **Ucuz Devlet**, halk

örgütlerinin emrinde millileştirilmiş plânlı Büyük Sanayi tek kurtuluş yoludur.

11 — İŞÇİ - KÖYLÜ ÖZETİ

İŞÇİ sınıfımız, nüfusumuzun 20 katı çabuklukla büyüyor. Millî değeri verim'lendiren, makine'leşmeyi yaratan canlılık onun direnişinden geliyor. Böyle bir sosyal güç : (Sendikalar + İşçi Mümes-sillikleri Birlikleri + İşçi Müfettişlikleri + Yıllık Büyük İşçi Kongreleri) ile yalnız: (İşçi Sigortaları + Kollektif İş Andlaşmaları + İşsizlik Sigortası + İş Kanunu) üzerinde değil, bütünüyle: (Ekonomi + Politika + Kanunlar + Uluslararası Mevzuat) üzerinde de gerçekten söz ve girişim sahibi olmalı, (Haftada 5 gün en çok 40 saat iş + Oynak merdivenli 2 kat ve gece tazminatlı gündelik + Kısıtsız Grev + en modern Sağlık - Analık - Çocukluk şartları) ve ilh. sağlamalıdır.

KÖYLÜLÜK : 20 kat verimli olabilir. 1000 traktörle yalnız Ziraat Kombinaları : tüm Büyük ve Orta arazi sahipleri kadar buğday üretti ve Tarım alanınının 10 da 1 ine yardım etti. Yeter ki Parababaları köyü kuduzca dalamasın. Köylünün ve dolayısı ile Türkiye'nin Kurtuluşu için, en azından 10 maddelik DEMOKRASİ, 5 maddelik ÖRGÜT, 7 maddelik TOPRAK, 7 maddelik TEKNİK gerekler

köye girmeli ve gelişmelidir. Yoksa, sağlı sollu «**Toprak Reformu**» tekerlemesi, adam aldatmaktan başka hiç bir işe yaramaz.

V. P. Programının Köylü Problemine sunduğu 30 maddelik som çözümler 3 er ayrımlı 3 bölümde derlenebilir : 1 — **Demokrasi**, 2 — **Toprak**, 3 — **Örgüt...**

12 — KÖYE DEMOKRASİ ÖZETİ

1 — **DEMOKRASİ** bölümü birbiriyle kenetlenmiş 3 ayrımda toplanabilir.

A) Ekonomik Demokrasi :

- 1 — Tefeciye kaldıran Kredi sistemi.
- 2 — Bezirgânı kaldıran Fiyat sistemi.
- 3 — Borçları kaldıran Yardım sistemi.

B) Yönetimcil Demokrasi :

- 1 — Jandarma dayacağı kalkmalı.
- 2 — Memur rüşveti kalkmalı.
- 3 — Müdür müdahaleleri kalkmalı.

C) Teknik Demokrasi :

- 1 — Karakol : Köy he-

yetinin emrine girmeli.

2 — Elektrik, Telefon ve PTT : Köyleri ve şehirleri geceli gündüzlü bağlamalı.

3 — Okul : (İşçi + Köylü + Öğretmen) örgütleri emrinde işlemeli.

Demokrasi'nin bu en ilk 3 prensibi yüzde yüz gelişmedikçe **Toprak** havada kalır.

13 — KÖYLÜYE TOPRAK ÖZETİ

II — TOPRAK bölümü birbiriyle kenetlenmiş 3 ayrımda toplanabilir.

A) Toprak Üleştirimi :

1 — Devletten : En geç 6 ayda 50 şer dönüm (7 milyon ton ürün).

2 — Özelden : En geç 1 yılda 25'er dönüm (10 milyon ton ürün).

3 — Gasp edilmiş (Miri - Vakıf - Metrûke Mevat) yerler.

B) Toprak Tekniği :

- 1 — Makine - Enerji :
Parababalarından
ekinci tekeline.
- 2 — Toprak - Hayvan-
Bitki : Üniversi-
te - Enstitü - İstasyon
bilimi te-
keline.
- 3 — Tarımcıl Endüst-
ri : Üretim sefer-
berliği plâni teke-
linde.

C) Toprak Düzeni :

- 1 — Sınır - Su : Çizi-
leri 500 yıllık ka-
dastro'ya bırakıl-
maz.
- 2 — Otlak - Baltalık :
Her köye kardeş-
çe ayarlanır.
- 3 — Orman (1/4 köy) :
Cumhurbaşkanın-
dan erine dek se-
ferberlikle yetiştirilir.

Toprak probleminin bu en ilk 3 prensibi yüz-

de yüz uygulanmadıkça **Demokrasi** havada kalır.

Ama, gerek **Demokrasi**, gerek **Toprak** problemlerini **kim** uygulayacak? «**Partilerüstü Palavramantarizm**» mi? Öylesi, ölü gözünden yaş ummaktan çok daha korkunç bir alay olur halkımızla. Herkesten önce her şey : **Örgütlü Üretmen ve Üretimci Örgüt tekeliyle** gerçekleşebilir.

14 — KÖYDE DEMOKRASİ - TOPRAK ÖRGÜTÜ

III — **ÖRGÜT** bölümü birbiriyle kenetlenmiş 3 ayrımda toplanabilir.

A) Sınıf Örgütleri :

1 — **Tarım İşçileri Sendikaları ve Birlikleri.**

2 — **Topraksız - Züğürt Köylü Örgüt ve Birlikleri.**

3 — **Üretim - Kredi - Tüketim** (çalışan köylü) Kooperatifleri ve ülke ölçüsünde Birlikleri.

Köy ekonomi politikasında **Toprağa** da, **Tekniğe** de, **Düzene** de ve **Ekonomik, Yönetimcil, Teknik Demokrasi'ye** de birinci kertede bu **örgütlü köy insanları**, başbaşa verdikleri **örgütlü işçi sınıfı** ile

kaynaşarak sahip çıkacaklardır. Bu örgütlü İşçilerle Köylülerin emrinde, köyle şehir arasındaki uçurumu kapatacak öteki örgütlü insanlarımız büyük rol oynayacaklardır.

B) Ekip Örgütleri :

- 1 — Tarım Uzmanları bindirilmiş ekipleri.
- 2 — Sağlık ve Kültür bindirilmiş ekipleri.
- 3 — Bindirilmiş Mahkemeler.

Bilimi, Tekniği, Kültürü, Sağlığı, Uygarlığı ve Sosyal Adaleti örgütlü çalışan Köylünün ayağına götüreceklerdir.

C) Siyaset Örgütlemeleri :

- 1 — Geri çağrılabilir köy sağdıcı Mebuslar.
- 2 — Yüksek, Orta Öğretimli Öğrenci gönüllü erleri.
- 3 — Gittikçe makineleşen Ordu gönüllü güçleri.

İşçi Sınıfı Partisi (Vatan Partisi) 1954 ten 1957 seçimleri sonuna dek **Modern** (Finans - Kapital) ve **Antika** (Tefeci - Bezirgân) Parababalarının en aşağılık Bizantizm artığı ile karışık Derebeğice Faşizmine karşı dövüştü. Adım başında provokasyonlar, tuzaklar, baskılar, saldırılar, polis baskınları, Gangster Sendikacı komploları, köylü girişimlerine jandarma karakol işkenceleri ardı arası kesilmeksizin amansızca birbirini kovaladı.

Bir avuç insanın göğüslerindeki **inanç'tan** ve beyinlerindeki **bilinç'ten** başka hiç kimsenin yardımını beklenmiyordu. **Ödleklerin**, provokatörlerle işbirliği yapan sık sık tepici **panikleri** normal karşılıandı. Talebe Cemiyetlerinin Parti tabelasında «**Orak - Çekiç**» keşfeden **ihbarları**, Siyasî Polisin bile bile «**Öküzün altında buzağı arayışları**», Sayın Saveıların polis direktiflerine pâyeye verişleri, Tarafsız hâkimlerin bir suç olmasa tahkikat açılmazdı yollu dâva açışları olağan şeylerdi.

Sonunda oyunu bozan gene İktidar oldu. Parti'nin Seçim Kampanyasında gördüğü inanılmaz ilgi, Parababalarının «Sayım suyum yok» demelerine yol açtı. Kamyonlarla istenilen sandığa hâkim ilâmı alarak «oy atmıya» koşturulan bindirilmiş DP'li işsiz oy davarları, kırık şişe, taş, sopa, küfür yağdırmalarıyla kaldılar. Menderes'in son umudu,

Seçimi kazanır kazanmaz Ankara'ya gelen Amerikan Dışişleri Bakanına bir siyasî kurban kesip, dolar dilenmekte. Bütün «Hür Basın» ın birinci sayfalarını, Dulles'in yakışıklı boy resmi ile yanyana Gizli Komünist Partisinden yakalananların eşkiya kılıklı fotoğrafları dolduruyordu.

«Vatan Haini Komünistler» Demir Perde gerisinden «Para» alırken suçüstü elense edilmişlerdir! «Vatansever İktidar», Amerika'dan «Para» alamadığı için, üzüntüsünden Vatan Partilileri Harbiye zından hücrelerinde aralıksız 1 yıl gündüz ışığı göstermemecesine her türlü insan haklarından yoksul, her işkenceye her an uğratılarak ölüme bıraktı. 2 yıl sonra Vatan Partililer iktidarın en güvendiği Ağır ceza'da beraet ettiler. Yalnız çoğunun lekesiz dişleri, sertçe ekmek kabuğunu ısırırken peynir gibi çatırdayıp dökülü dökülü verdi. «Dışli» İktidar tekme tokat Yassıada'ya gönderildi. 27 Mayıs, Türkiye'de de bir Sosyalist Partisi kurulmasını gerekli buldu. Ve Bayar affedildi. Kimi «Sosyalist»ler hâlâ Vatan Partisini affedemediler.

«İşte bu kadardır ol hikâyet.»

1.4.1971

Hikmet Kıvılcımlı

İŞÇİ SINIFININ TARİHÇİL GÖREVİ

Sevgili İşçi Kardeşlerimiz;

Hangi Cehennemde nasıl yakıldığımızı, siz herkesten iyi biliyorsunuz : Ne zaman kanunca ve insanca hak aramaya kalksanız önünüze kimler çıkıyor? Besbelli. Önce Patronun her zamanki bekçi köpekleri sizi üretmiye çalışıyorlar.

O sökmedi mi, Patron, sizin, bizim içimizden yüzde bir iki zayıf ruhlu, zayıf yürekli, zayıf vicdanlı toy câhil biçare işçi arkadaşı kandırıyor. O kandırılmış beş on satılık kul köleyi silâhlandırıyor : Paralı asker gibi üzerimize sürüyor.

Bu üç beş kuruş bahşiş almak, yahut işinde **kayrılmak**, işinden atılmamak için kendi öz kardeşinden yakın olan işçi kardeşleri üzerine tabanca- larla, bıçaklarla saldırtılan zavallılar çoğu hâin oldukları için korkak çıkıyorlar. Sizin silâhsız, kendilerinin silâhlı olmaları bile yetmiyor. Elbirliği etmiş yüzlerce, binlerce işçi kardeşimiz önünde, o ciğerlerini beş paraya Patron alçağına satmışlar bozuluyorlar.

O zaman, İşverenin Karakolda, yahut Müdüriyette peylediği bir iki kanun çiğner, yahut rüşvetçi Devlet Silâhlı güç âmiri kışkırtılıyor. Gizli yol-

lardan işçiler düşman gösterilerek çağırılıyor. Onlar, hakkını arıyan çalışan işçi yurttışa vurmanın suç olduğunu biliyorlar. Kendilerini cezadan kurtarmak için: o beş on işçi hâinini önlerinden iterek yedeklerine alıyorlar. Hep birden namuslu çalışkanlara can düşmanı gibi saldırıyorlar.

Nerede fabrika, İşyeri varsa, her gün, her saat işlenen bu cinayetler, büyük şehirlerin dışındaki ıssız işçi semtlerinde, Kanunun göremiyeceği umdukları sapa kırlarda, vahşi yerlerde geçiyor. Ama sizin gözleriniz önünde haksız saldırının bir noktası bile gizli kalmıyor. Her ân kurşunlanan, bıçaklanan biz işçileriz.

Ne işyerinde rahat bir soluk alabiliyoruz, ne evimizde çoluk çocuğumuzla emniyette yaşıyabiliyoruz. Son zamanlar, artık işçi olmak, dağ başında eşkiya eline esir düşmekten bin kat beter oldu. Nedir bu başımıza gelenler? İşçi olduysak günaha mı girdik? Ne istiyorlar kan ter dökerek geceli gündüzlü çalışanlardan?

Boyuna emeğimizle Patrona 10 değer yaratıyoruz. Patron bize 3 değerlik bir gündelik vermiyor. Üstelik bin hakaret, baskı yetmiyor. Aylıklı askerlerle kurşun, dipçik yağdırılarak, hürriyetimize, hayatımıza kastediliyor. Neden işçiye dağdaki hayduttan daha kötü gözle bakılıyor?

Sevgili işçi kardeşlerim. Bu başımıza gelenlere, dünyanın her yerinde «Sosyal Sınıflar Savaşı» de-

nir. Biz işçiler her yerde, **barışçıl** yoldan en basit insanlık hakkımızı arıyoruz. İşverenler, hemen bekçi köpeklerini, külhanbeylerini, aylıklı askerlerini açıktan açığa silâhlandırıyorlar. Biz işçilere karşı tabancalı, tüfekli, hançerli **Sınıflar Savaşını** kışkırtıyorlar.

Demek biz istesek te, istemesek de, İşveren sınıfı işçilere karşı sürekli **Sınıflar Savaşını** hiç utanmaksızın sürdürmektedir. Üst katlarını pençesinde tuttuğu **Devletin** silâhlı güçlerini de kendi özel köpekleri, aylıklı askerleri ile birleştirmenin hileli yollarını arıyor. Ve ne yazık ki, sık sık o fırsatı da buluyor.

Bir karısından dayak yemik komiser, bir âferin budalası çavuş, açlıktan nefesi kokan bir rüşvet delisi temditli seçiyor. Bizim gibi köylü, şehirli işçi olan Mehmetçikler, işsizlikten kırılmış Polis memurcukları, kimsenin görmediği yerlerde üzerimize ateş etmiye zorlanıyorlar. Sonra, karşımıza geçen işveren sınıfı, biz işçileri hiç utanmadan **Sınıf Savaşı** yapmakla suçluyor. **Yavuz hırsız** işveren, **Evsahibi** işçi sınıfını böyle şaşırtıyor.

Böyle oldu bittiler önünde İşçi Sınıfımız ne yapacaktır? **Zorla** içine itildiği **Sınıflar Savaşını** görmezlikten gelmek de, şaşırmak ta haydut **Parababalarının** ekmeklerine yağ sürmek olur. Onlar yaptıkları soygunlarını, kanlı haydutluklarını hâince, alçakça maskeleyen için, ört-

bas edip herkesi aldatmak için: «**Sınıflar Savaşı istemiyoruz!**» diye ikiyüzlülüğün en namussuzcasını işliyorlar. Ve ardından gizli açık silâhli adamlarını İşçilerin üzerine saldırtıyorlar. Karagöz'deki çıftı gibi: hem vuruyorlar, hem «**Ne vuruyorsun be!**» diyorlar.

Bu kahpece oyunda şaşdırmamak için istemiyerek başımıza açılmış bulunan **Sınıflar Savaşını**: büyük İşçi Sınıfımıza yaraşır bir uyanıklılıkla açıkça görelim, duruca bilelim, **bilincimize çıkaralım**. 35 milyon Türkiye halkı içinde sayıları bir kaç bin zibidiyi geçmiyen bir avuç satılık, vatansız, millet sömürgeci, işçi düşmanı **Parababası'nın** niçin her dakika halkımızı **Sınıflar Savaşına** zorladığını iyice kavradık mıydı, ondan sonrası kolaydı... Bu, kulağımıza küpe olması gereken **Birinci Derstir**.

Bir kaç bin kurnaz yalancının mumu yatsıya kadar bile yanmaz. O bir kaç bin kurnaz, niçin ve nasıl: çalışanların her günkü bir lokma ekmeğini bile çok görüyor; İşçi ve Köylü fukaranın çoluğunu çocuğunu, evini barkını darmadağın sokağa atabiliyor; hakkını arıyan emekle değer yaratıcı insanların üzerine ikide bir süngü ateş, kurşun.. sıkışınca tank, uçak yağdırabiliyor? Niçin ve nasıl mı? Çok basitçe: **Siyaset İktidarını TEKEL'inde** tutarak ve tutabildiği için... Bu, kulağımıza küpe olması gereken **İkinci Derstir**.

Çivi çiviyle sökülür. O, ciğeri beş para etmez,

memleketin gümrüklerini «Batılı» dedikleri **Parababalarına**, «Ortak Pazar» dalaveresine kurban ederek milleti resmen satan bir kaç bin soyguncu ortada. Bu güruh madem ki, Politikanın **su başlarını** keserek, **İktidarı** tekelinde tutarak türlü canavarlıklarını yapabiliyor. Sonra, Meclise soktuğu Adamlarıyla kayıkçı dövüşleri çıkararak dikkati o hokkobazlıklara çekebiliyor. Sonra, ezik, bitik, aç, işsiz yığınlarımıza kolerale zezem satarak, her çapulun ve haydutluğun «Din İman, Bin Mintan» adına yapıldığını da rahatça yutturmanın yollarını parayla, zorla, sürü sürü sözüm yabana «gizli» tarikatlarla arayıp bulabiliyor. Bunun önüne **Siyasi İktidarı** ele alma savaşından başka hiç bir şey geçemez. Bu, kulağımıza küpe olması gereken **Üçüncü Derstir.**

İktidar lâfla alınmaz. Normal olarak **Siyasî İktidar Savaşı** yapacak bir **Sınıf Partisi** ile alınır. Bir askercil vuruş, bir çete baskını: her hangi şartlı momentten, veya sürprizden yararlanarak İktidara çıkamaz mı? Belki çıkar. Ama İktidara **çıkılmak** değil, **çıkılan yerde tutunmak** iştir. Bugün **İktidarda tutunmanın** tek şartı: **Modern bir Sosyal Sınıfa** gerçekten dayanmış, yedek sosyal güçleri akıllıca kullanabilen bir **Öncü Örgüt** (Siyasî Parti) ile olur. Çalışan yığınlarımızın **Siyasî İktidarda tutunacak Örgütü**, ancak **İşçi Sınıfı Partisi** olabilir. Bu, kulağımıza küpe olacak **Dördüncü Derstir.**

Fabrikaları, Yolları, Çiftlikleri, Sarayları, Şehirleri, Gecekonduları yapan ve işleten İşçi Sınıfımız, **Devrimci Gençlikle elele: İşçi Sınıfı Partisini** de yapacaktır. Çünkü **İşçi Sınıfı Partisini** yapıp yürütmeyi beceremedikçe, başka her şeyi yapmanın, Dünyaları yeniden kurmanın, insanca yaşamak için yetmediğini, her günkü gözyaşlı ve kanlı denemeleriyle sınamıştır. Daha da çok sınayacaktır. Yaşamının ve bin bir **günlük dövüşün** verdiği bu en büyük **denemeli Ders**, öteki aşırıca açık 4 Düşünce ve Davranış dersi ile çelikleşecek, mızraklaşacak, bir avuç asalak gerici geriletici Vatan hâini Parababasının **İktidar Tekelini** ve **Sınıf Tahakkümünü** yenecektir.

Tarihin yörüngesi, en ufak ikirciliğe yer bırakmayacak ölçüde, **İşçi Sınıfının** yörüngesine girmiştir. Ne denli parlak göktaşı görünmek tutkunluğu içinde bulunurlarsa bulunsunlar, eğer uzayın sağır boşluklarında yitmek istemiyorlarsa, **bütün Devrimci yıldızlar**, Tarihin ve İşçi Sınıfının yörüngesi içine akmalıdırlar. Bu yörünge **Proletarya Partisidir**.

TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI

- 1 — **Karl Marx** : Gündelikçi İş İle Sermaye
- 2 — » » : Kapital (1. Kitap)
- 3 — **Frederik Engels** : Ludwig Feuerbach - Klasik Alman Felsefesi
- 4 — » » : Maymunun İnsanlaşmasında Emegın Rolü
- 5 — » » : Sosyalizmin Prensipleri
- 6 — **Marx-Engels** : Enternasyonal İşçiler Cemiyetini Açış Konuşması
- 7 — **Lenin** : Karl Marx'ın Hayatı, Felsefesi, Sosyolojisi
- 8 — » : Karl Marx'ın Ekonomi Politikası, Sosyalizmi ve Taktiği
- 9 — **Dr. Hikmet Kıvılcımlı** : Marx-Engels Hayatları
- 10 — » » : Stahanovizm
- 11 — » » : Sosyete ve Teknik
- 12 — » » : İspanya'da Neler Oluyor?
- 13 — » » : Edebiyatı Cedidenin Otopsisisi
- 14 — » » : Marksizm Kalpazanları
- 15 — » » : Demokrasi: Türkiye Ekonomi Politikası
- 16 — » » : Emperyalizm, Geberen Kapitalizm
- 17 — » » : Türkiye İşçi Sınıfının Sosyal Varlığı

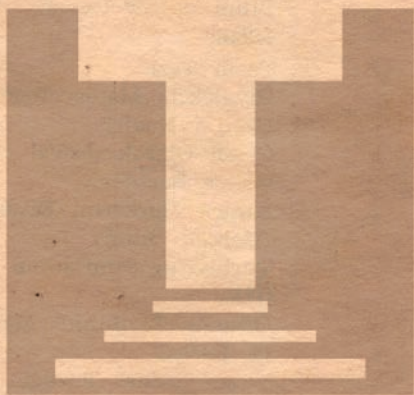
- 18 — » » : İnkılâpçı Münevver Nedir?
- 19 — » » : Fetih ve Medeniyet
- 20 — » » : Vatan Partisi Tüzük ve Programı
- 21 — » » : Kuvâyımilliyeciliğimiz (Gerçekçe)
- 22 — » » : Siyasetimiz
- 23 — » » : Soğan Ekmek Kongresi
- 24 — » » : Anayasa Teklifi
- 25 — » » : II. Kuvâyımilliyeciliğimiz
- 26 — » » : Tarih - Devrim - Sosyalizm
- 27 — » » : İlkel Sosyalizmden Kapitalizme İlk Geçiş: İngiltere
- 28 — » » : Uyarmak İçin Uyanmalı, Uyanmak İçin Uyarmalı (TİP'e Teklifler)
- 29 — » » : Karl Marx'ın Özel Dünyası
- 30 — » » : Türkiye'de Kapitalizmin Geleşimi (2. Baskı)
- 31 — » » : Türkçenin Üreme Yolları ve Dil Devrimciliğimiz
- 32 — » » : Metafizik Sosyoloji Eleştirileri
- 33 — » » : 27 Mayıs ve Yön'ün Sınıfcıl Eleştirisi
- 34 — » » : Bilimsel Sosyalizmin Doğuşu
- 35 — » » : Oportünizm Nedir?
- 36 — » » : Halk Savaşının Plánları
- 37 — » » : Devrim Zorlaması - Demokratik Zortlama
- 38 — » » : Anarşi Yok! Büyük Derleş!
- 39 — » » : Marks-Engels Hayatları (2. Baskı)

- 40 — » » : Uyarmak İçin Uyanmalı,
Uyanmak İçin Uyanmalı (2.
Baskı)
- 41 — » » : Toplum Biçimlerinin Geli-
şimi
- 42 — » » : İşçi Sınıfı Partisi Nedir? Va-
tan Partisi Tüzük ve Prog-
ramı
- 43 — » » : Bilim ve Felsefede Diya-
lektik
- 44 — » » : Tarih Tezi
- 45 — » » : Diyalektik Materyalizm
- 46 — » » : Üretim Nedir?
- 47 — » » : Genel Olarak Sosyal Sınıf-
lar ve Partiler
- 48 — » » : Kısaca Marksizm Düşünüşü
(Gerçek Bilim)
- 49 — » » : Türkiye'de Sınıflar ve Poli-
tika
- 50 — » » : Osmanlı Tarihinin Maddesi
(1. Baskı)
- 51 — » » : Vatan Partisi Tüzüğü, Prog-
ramı, Tarihçesi (3. Baskı)

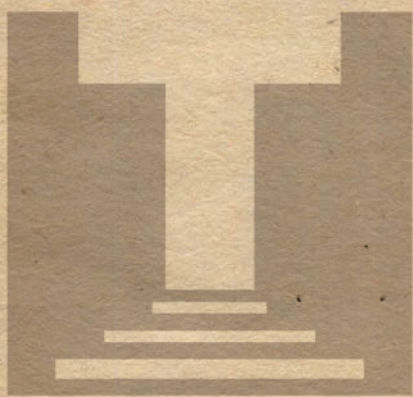
NOT: Tarihsel Maddecilik Yayınları arasında bugü-
ne dek çıkan kitapların listesini yukarıda sunduk. Yüz
liralıktan fazla kitap sipariş edenlere % 20 indirim ya-
pıyoruz. Aşağıdaki adresimizden önemli olarak isteyebi-
lirsiniz. Kitapların büyük çoğunluğu tükendi. Bütün is-
tekleri karşılıyamazsak şimdiden özür dileriz. Yeni bas-
kı için elimizden gelen çabayı göstereceğiz.

TARİHSEL MADDECİLİK YAYINLARI

Adres: Divanyolu Ticarethane Çıkmazı Bozkurt Han:
No: 25/3, SULTANAHMET — İSTANBUL

TÜSTAV

TÜSTAV

VATAN PARTİSİNİN AMACI

Kişicil veya oligarşik nüfuz yerine mutlak surette kanun yolu ile :

a) Devleti Halktan üstün değil, Halkı Devletten üstün tutan gerçek hürriyeti fiilen kurmak ve antidemokratik kanunları ayıklamak.

b) Müzmin işsizlik ile azgın hayat pahası kanser haline gemiştir. Bunları köklerinden kazımak için ikinci bir Kuvayimilliyè seferberliği gerektir. Bu iktisadî seferberliğimizi, atom dahil en son sistem ağır sanayi temeline dayandırmak.

c) Milli üretim mücadelemizin para maddesini ne sadakayla, ne zorla - ancak Ucuz Devlet ve Bilinçli Ticaret yolu ile sağlamak.

d) Bu mübarek iktisadî Kuvayimilliyè seferberliğimizin güdücü ruhunu [başta işçi sınıfımız gelmek üzere] cahil - alim, köylü - şehirli, Bütün değer yaratan iyiniyetli vatandaşların, tamamıyla aşağıdan gelme ve tamamıyla serbest [TEŞEBBÜS + TEŞKİLAT + KONTROL] larında bulmak; ve bu emelle, bütün organlarda bilfiil üretmenleri çoğunlukta görmek, yarımız olan kadını ön safta bulmak, gençliğe sonsuz inanm

FIATI: 750 Krş.